V. Unitatea Creștină, Soluția logistică, Ecumenismul, cadru inoportun de dialog (Actualul)

Ep. 14, Creta și Ecumenismul, abordare neprofesionistă

Septembrie 2025

Doru Nastasă

Ep. 14, Creta și Ecumenismul, abordare neprofesionistă

Motto: *„Management, management management”*,
după învăţătura părintelui Ilie Cleopa, *„Răbdare, răbdare, răbdare”*.
Problema dialogului ecumenic/Ecumenismului este în management

Rezumat

Concluzia analizei despre Creta şi Ecumenism nu poate fi decât una singură: lipseşte nivelul de management profesionist care să dea coerenţă discuţiei, care să aducă o abordare coerentă de problematizare, teologică şi de management, pentru dezvoltarea şi completarea tezelor dialogului ecumenic, să producă un set de coordonate ale dialogului ecumenic şi să nu aducă prejudicii Bisericii. Instituţia trebuie să profesionalizeze discuţia şi să iasă din abordarea tehnicul, administraţia şi orice titulatură instituţională pot face oricând management. Dialogul ecumenic/Ecumenismul este un program de management ca oricare altul, care trebuie gestionat cu management de profesie. În dialogul ecumenic/Ecumenism ce trebuie corectat este managementul. Instituţia a scăpat managementul de sub control şi asta pentru că a avut teologi şi nu un manager în poziţiile greşite. Primul lucru în dialogul ecumenic/Ecumenism era să fie numit un manager de program, pentru că aici vorbim de o discuţie vastă, cu o necesitate largă de management. Discuţia trebuie profesionalizată, nu doar controlată instituţional, pentru a se pune întotdeauna accentul pe direcţia corectă.

Ep. 14, Creta și Ecumenismul, abordare neprofesionistă

Cuprins

I. Cum discutăm despre Creta/Ecumenism, la nivel de management de program

1. Creta şi Ecumenismul nu sunt teologie, sunt management. Problema aceasta trebuie luată de un manager de la un capăt la altul
2. Creta, „Sinod” analizat de un manager de program
3. Creta a deschis o discuţie despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă şi fond, copertă şi esenţă
4. Creta, un document care nu reuşeşte să ia discuţia să o ducă de la un capăt la altul. Tu trebuia să rezolvi o problemă acolo
5. Unde anume în document rezolvi problema unităţii creştine? Cuvintele istorice care trebuiau rostite în Creta
6. Cuvintele cheie care definesc Sinodul: blocaj, dificultate, continuă. Creta, un Sinod plin de neînţelegere, generalitate, nespecific
7. Rezolvarea problemei: realitatea Stagiului 1 vs. percepţia greşită a Stagiului 3
8. Creta, Sinod fără opţiuni. Opţiunea A, informaţia, opţiunea B, CMB
9. Creta, centru greşit de greutate. Documentul trebuia centrat în problemă, nu în infrastructură
10. Creta a pornit şi condus greşit discuţia. Cine porneşte de la CMB-uri nu ştie ce are de făcut pe subiect
11. Creta, ce s-a scris şi ce s-a comunicat indirect de fapt. S-a dorit „continuare”, dar s-a scris „oprire”
12. Creta, o decizie fără o analiză şi fără un plan. O ridicare generală din umeri, cu privire la următorii paşi ai Bisericii
13. Creta, un rău necesar. Util în management, să se ştie de unde se pleacă în problemă

Ep. 14, Creta și Ecumenismul, abordare neprofesionistă

14. Creta, ieşire nepregătită în faţa Bisericii. Problema unităţii creştine nu se rezolvă cum s-a spus la Creta
15. Creta, concluzia autentică şi cea mai dureroasă a Sinodului: instituţia ortodoxă nu va rezolva problema. 150 de ierarhi au confirmat aceasta în scris
16. Nerespectarea managementului a dus la dezastrul Creta. Dezastrul Ecumenismului vine din interior
17. Nealinierea instituţională cu necesarul de management al discuţiei
18. Ne dorim o instituţie care să facă faţă discuţiei, nu care să cedeze sub greutatea acesteia în compromisuri
19. Antiecumenismul actual fără o soluţie este doar o lamentare continuă
20. Ecumenismul devine un fel de pierdere universală de timp, o abordare superficială a discuţiei.

Ep. 14, Creta şi Ecumenismul, abordare neprofesionistă

II. Dialog ecumenic/Ecumenism, (management) pe încercate

21. Ecumenism pe încercate – 13 subpuncte
22. Creta, 10 ani, zero efect. Efect invers faţă de cel dorit, obligă la deschiderea discuţiei
23. Creta, o succesiune de căderi, una după alta, care mai de care mai gravă. Promovarea iresponsabilă a unei ideologii a unităţii
24. Creta este imaginea unei stări de fapt. În unitatea creştină nu se face nimic instituţional. La tezele ortodoxe nu lucrează nimeni în Biserică
25. Creta, o autoîncurajare instituţională în Ecumenism
26. Întrebare: nu a înţeles Biserica la nivel de management ce trebuia spus la Creta, sau instituţia nu a înţeles ce era de făcut?
27. Creta, o îndrăzneală pe o problemă complexă: 2 milenii, 3 coli, 150 ierarhi, zero idei, nicio idee despre ce problemă se rezolvă
28. Creta, masă de strategie, dar fără strategie. Dialogul ecumenic se câştigă la o masă de strategie, înainte. Un exemplu
29. Un Sinod al Unităţii Creştine, pregătire şi organizare de şantier intern, nu pasare în exterior a responsabilităţii de soluţionare
30. Ecumenismul, un fel de simulare de efort. Abordare neprofesionistă, la fel ca şi Creta. Lipsa totală de eficienţă. Cuvântul cheie, eficienţă
31. Creta şi Ecumenismul, abordare de management invalidă şi neprofesionistă.

I. Cum discutăm despre Creta/Ecumenism, la nivel de management de program

1. Creta şi Ecumenismul nu sunt teologie, sunt management. Problema aceasta trebuie luată de un manager de la un capăt la altul (1)

1. **Problema Creta/Ecumenismului unde este? În oameni, teologie sau în management?**
2. Abordarea faţă de Creta şi Ecumenism este cu totul greşită. Problema aceasta trebuie luată de un manager de program de la un capăt la altul şi discutată profesionist. Doar un manager de program experimentat în programe largi poate lua astfel de discuţii să le ducă de la un capăt la altul în toate direcţiile. O discuţie de acest gen nu va avea niciodată coerenţă fără un management profesionist. De aceea am luat discuţia de la un capăt la altul, datorită necesarului.
3. Prima întrebare este legată de coerenţă, care este problema ta şi care este soluţia acestei discuţii. Iar această întrebare nu este pusă la Creta, ca să se vadă de unde plecăm, că necesarul de management nu este asigurat. De aceea discuţia din Ecumenism nu poate fi dusă cap-coadă, pentru că are nevoie de o abordare specifică.
4. **Mâna unui manager se simte imediat în traiectoria discuţiei.** Discuţia începe să aibă sens, viaţă, direcţie, înţelegi şi tu ce e acolo doar din câteva discuţii, şi apoi reuşeşti şi să le rezolvi. Aceia nu sunt puşi acolo degeaba peste zeci de milioane de euro, sunt puşi pentru că rezolva problemele grele legate de proiecte şi programe. Se vede clar că în Creta şi Ecumenism nu lucrează profesionişti pe zona asta.
5. Ecumenismul şi antiecumenismul au o pierdere largă de focus în discuţie în care fiecare discuţie în 10 secunde se pierde într-un aspect marginal. Ce se face astăzi că în Ecumenism se condamnă diferite aspecte marginale teologice este greşit. Direcţia pe ansamblu şi organizarea generală, managementul general este problema discuţie. Ecumenismul este o suită de abateri venite din management.

1. Creta şi Ecumenismul nu sunt teologie, sunt management. Problema aceasta trebuie luată de un manager de la un capăt la altul (2)

1. Dacă se pune un manager profesionist în discuţia aceasta iese cu totul altceva decât ce face instituţia, decât ce este la Creta şi în Ecumenism. Cu un manager profesionist Ecumenismul şi Creta sunt cu totul altă discuţie care nu are legătură cu ce se spune de instituţie.
2. Instituţia nu înţelege că îi trebuie altceva, simte că sunt probleme, nu înţelege ce să facă să le rezolve, acestea scot capul de peste tot, dar nu are intern resursele, competenţele şi viziunea să le organizeze. Instituţia este astăzi captivă propriei birocraţii şi cutumelor instituţionale, iei 10 teologi şi îi pui să facă orice. Şi Ecumenismul ajunge o abordare heirupistă, filologică, fără management.
3. Tu nu ai pe nimeni în instituţie astăzi să îţi susţină discuţia aceasta cap-coadă. Şi nici nu ai pe nimeni să îţi producă un format de gestionare a acesteia. Creta arată nivelul instituţional de astăzi pe problemă, se produc 2-3 idei administrative, dar nu se poate produce direcţionare relevantă de management. Adică de fapt instituţia nu face management, ci face lucruri la întâmplare.
4. Tu ca instituţie nu ai capabilităţile nici să susţii discuţia asta, nici să faci ce vrei sa faci în dialogul ecumenic/Ecumenism. Creta şi Ecumenismul arată că subiectul este condamnat, prin lipsa de management profesionist. Tu ai nevoie să spui în această discuţie despre dialogul ecumenic/Ecumenism să spui ce piesă mare ţi-a lipsit. Şi ce ţi-a lipsit este managementul.
5. Trebuie să facă cineva o evaluare de management a dialogului ecumenic/Ecumenismului, nu doar instituţia, oameni care asta fac. Aceasta este un fel de evaluare independentă pe zona dialog ecumenic/Ecuumenism, care putea fi făcută cu un contractor. Dacă îţi iei un contractor nu îţi iese la socoteală ce faci pe zona de dialog ecumenic/Ecumenism. Degeaba instituţia are oameni dacă nu are o metodă, o procedură, un proces aici. Şi metoda nu o faci fără un manager.

2. Creta, „Sinod” privit de un manager de program

1. La ce se uită un manager de program legat de Ecumenism? La infrastructura de management, la definiţia şi coordonatele programului de management desfăşurat. Prima întrebare pe care o pun într-o discuţie este ce vrei să faci şi care este planul tău. La planificare, să vezi dacă este corect articulată, care este lista de probleme, unde eşti şi care sunt impedimentele.
2. Creta şi Ecumenismul sunt ceva fără un plan. Când o să se vadă un plan în discuţie atunci vor începe zorii autentici ai soluţionării. Doar de la producerea unui plan discuţia va începe să capete coerenţă şi să fie viabilă. Fără plan, totul e zero.
3. Creta şi Ecumenismul au zero management. Se vede de departe lipsa de management autentic în discuţie. Un manager se uita la înţelegerea problemei, la spargerea discuţiei în faze, la mentalitatea de abordarea, la identificarea şi monitorizarea problemelor, la modul în care erau ţinute sub control toate aceste probleme din discuţie. La formatul şi cadrul de management adoptat, la urmărirea la nivel de management a discuţiei. La implementarea unui cadru de management care să fie viabil şi care să aducă în timp progres. În Creta şi în Ecumenism este suficient material pentru un manager să vadă cum se gândeşte problema şi cum se lucrează la nivel de management. Definiţie, planificare-fazare, monitorizare şi control.
4. Lăsând documentul din Creta despre unitatea creştină la o parte, întrebarea esenţială a unui manager este dacă **ai coerenţă în direcţia discuţiei**? **Este valid conceptul tău din spatele documentului şi discuţiei? Pentru că documentul din Creta este cumva esenţa unei discuţii instituţionale.** Se vede că în spatele Creta nu există nimic în discuţie. Aceasta este de speriat şi de semnalat în Creta, că nu are nicio acoperire la nivel de înţelegere a problemei de rezolvat.
5. Această discuţie despre management şi această abordare se pot valida în paralel, cu un manager profesionist.

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (1)

1. Când începem discuţia aceasta trebuie să explicăm ce s-a dorit să se facă la Creta, în discuţia despre unitatea creştină. S-a deschis în faţa Bisericii o discuţie generală, în care s-au adus câteva repere şi coordonate legate de subiect. S-a adus o justificare instituţională, un document de notificare pentru Biserică, mai mult un fel de dare de seamă sau status, o apărare instituţională. Aceasta a fost intenţia instituţiei.
2. Trebuie să clarificăm pentru toţi ce este de fapt dialogul ecumenic/Ecumenismul, o iniţiativă largă a Bisericii, un program de management, o iniţiativă specifică de management, făcută de profesionişti în cu totul alte moduri în organizaţii moderne. Iar Creta a deschis o discuţie despre statusul programului de management curent din Biserică, legat de unitatea creştină. Creta trebuie văzut ca o discuţie de management.
3. Orice manager verifică în câteva puncte în document să vadă dacă ai coerenţă în ce faci: obiective, listă de probleme, strategii de soluţionare, direcţie, dacă există fezabilitate la ce se face. Adică verifica planul discuţiei, pe ce este bazat, dacă există direcţie articulată, justificată.
4. Întreg Ecumenismul este precum Creta: o discuţie nearticulată, fără oameni care să scoată discuţia la capăt. Creta este imaginea generală a lipsei de management din dialogul ecumenic/Ecumenism.
5. Ce s-a făcut de fapt la Creta: documentul din Creta a produs cea mai mare probă împotriva Ecumenismului, adusă chiar de instituţie. Creta este cea mai gravă acuzaţie care poate fi adusă Ecumenismului pentru că la nivel de management tu ai scris acolo ca instituţie că nu ştii ce faci pe subiect. Ai scris că totul este rău, ai scris că nu stăpâneşti subiectul, că nu monitorizezi corect discuţia. Ai dat în vileag de fapt starea de fapt a lucrurilor la nivel de management. Ai spus că nu există management profesionist.

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (2)

1. Creta este apogeul lipsei instituţionale de management din Ecumenism. Este un document de abordare superficială a discuţiei, mai mult o atingere de suprafaţă a discuţiei despre unitatea creştină, ca să nu se agite Biserica, să se producă o hârtie de justificare pentru instituţie, pentru păstrarea coordonatelor curente CMB/Ecumenism.
2. „**Dialogul", un slogan al muncii fără un plan.** Motto-ul Creta, *nu ştim ce facem, dar ştim că mergem înainte*. Creta a adus un simplu slogan, *noi muncim*, dar fără înţelegerea problemei de rezolvat.
3. Ecumenism şi ecumenisme. Astăzi avem mai multe ecumenisme care lucrează în paralel, despre care trebuie să discutăm, care toate au aceeaşi problemă:
    1. Ecumenismul instituţional actual, Ecumenism-Accept/Creta, toleranţă şi depăşire de limite ortodoxe
    2. Ecumenismul CMB, protestant
    3. Ecumenismul catolic, Roma-centric.
4. Ce ar fi trebuit să avem este un **dialog ecumenic neintruziv**, în spirit ortodox. Acesta nu este încă definit propriu, la nivel de coordonate, şi nu este lucrat. Dialogul ecumenic ca şi concept trebuia concretizat într-un Ecumenism neintruziv. Ortodoxia trebuia să genereze şi să creeze nişte coordonate corecte pentru dialogul ecumenic, care să ducă la un ecumenism neintruziv, nu la un **Ecumenism curcubeu**. Ecumenismul trebuia să fie Ortodoxie-centric, nu CMB-centric, nu Accept-centric. Ecumenismul actual este de tip curcubeu, în care sunt acceptate foarte multe abateri în afara limitelor ortodoxe.

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (3)

1. Problema reală a dialogului ecumenic/Ecumenismului nu e teologia, ci managementul. La Catedrala Mântuirii Neamului ai vrut arhitectură, ai făcut un concurs şi ai pus arhitecţi de calitate. Ai vrut pictură, ai pus cei mai mari experţi. În Ecumenism, ai vrut management şi ai pus evident, cei mai buni teologi. Asta ca să vezi gândire instituţională. De aceea nu ţi-a ieşit asta cu dialogul ecumenic/Ecumenism.
2. Acum, după ce toţi se agită în teologie când îi înnebuneşti cu managementul, apare întrebarea revoltătoare: De ce management? De ce atâta discuţie despre management? Răspunsul este simplu, pentru că dialogul ecumenic presupune rezolvarea unei liste largi de probleme, de 50-100 de probleme, care impune un efort excepţional de larg de organizare, structurare şi metodă de soluţionare. Prima problemă de rezolvat în dialogul ecumenic/Ecumenism este de management. Efortul complex de organizare şi logistică este management. Acolo e problema în dialogul ecumenic/Ecumenism, asta este ce s-a scăpat de sub control, şi cineva care are expertiză maximă şi versatilitate în astfel de discuţii trebuie să o scoată la capăt pe această zonă. Nu teologii. Teologii să vadă de dogme şi managerii de management.
3. Răspunsul la ce caută sinodalitatea în discuţie la nivel de soluţie este în interiorul Bisericii. Dacă Sinodul făcea în interior 100 de ani ce a făcut în exterior, atunci rezolva problema. Dacă nu se încăpăţâna şi nu se bloca în propria autoritate, ar fi avut flexibilitate să accepte o discuţie pe subiect să vadă că subiectul are o cu totul altă perspectivă de soluţionare decât ce presupune şi că tot ce face este să se autoblocheze într-un set de presupuneri că „aşa se rezolvă”. Nu se rezolvă aşa. *Ştim noi mai bine* e o capcană, nu o soluţie, este bazată pe o presupunere, nu pe o analiză. Acest ştim noi mai bine s-ar putea să fie la faţa locului nu ştim cum trebuie acest subiect ci doar presupunem.
4. Şi dacă vine un manager de program, lucrează 6-12 luni şi îţi arată că tot ce faci trebuia făcut altfel, şi îţi închide discuţia în 5-10 ani sau aduce o incrementare relevantă? **Scenariul „Managerul”** sau „Profesionistul” nu poate fi concept de instituţie, doar **scenariul „Teologul”** există în instituţie?

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (4)

1. Acest **preambul al discuţiei legat de formă şi fond**, copertă şi esenţă, adică înţelegerea esenţei discuţiei de la Creta, este necesar, deoarece trebuie să înţelegem ce s-a vrut în Creta legat de subiectul unităţii creştine. **Creta a vrut să facă afirmaţii majore legate de problema unităţii creştine**, însă a făcut afirmaţii cu totul greşite de direcţionare, într-o copertă şi formalism inacceptabil.
2. Legarea între ele coerentă a problemelor din dialogul ecumenic şi coerenţa unei rezolvări este management. Managementul îţi face asta nu dogmatica/teologia. Ecumenismul actual a ajuns aici datorită managementului. Ierarhia nu are experienţă să suporte managementul necesar discuţiei, să problematizeze discuţia la acest nivel – are o competenţă de management primar, administraţia. Până nu îţi pui un manager nu o să îţi rezolvi problema.
3. Ecumenismul actual este un folclor de management propus din toate direcţiile, de protestanţi, catolici dar şi de ortodocşi, fiecare confesiune după ethosul său. Coordonatele reale ale dialogului ecumenic nu ţi le produce decât un manager de profesie. Aceasta este legătura Ecumenismului cu managementul. Creta este o abordare filologico-umanistă a subiectului, fără o abordare pragmatică de management. Discuţia aceasta trebuia să fie una tehnică.
4. Problema unităţii creştine pare să fie de tipul 100 de meşteri caută de 100 de ani la etajul pe care îl cunosc şi verifică de ce nu se vede lumină din afară. Şi de 100 de ani verifică la cablaje şi întrerupătoare (după ce anterior milenii întregi s-au mai verificat deja). Dar nu înţeleg că pentru ca lumina să se vadă din afară mai trebuie construit un etaj teologic şi nu verificată la nesfârşit instalaţia de lumină şi cablajele. S-au verificat de atâtea ori, nu acolo e problema. Aici îţi trebuie un nou etaj la construcţia teologică ortodoxă istorică, nu să mai verifici şi să recapitulezi ce e la primul etaj. Scoate meşterii de acolo şi fă o discuţie şi cu alţi meşteri din afară, cu alte capabilităţi, să îţi mai facă un etaj, nu cu aceeaşi meşteri. Nu ar fi bine să consulţi şi alţi meşteri? Prea multe presupuneri, prea multă autoritate instituţională greşit exercitată, prea puţin dialog în această problemă. Nu e chiar o simplă această problemă, totuşi sunt 2 milenii trecute peste aceasta.

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (5)

1. **Faza a 2-a a teologiei ortodoxe, de claritate şi aşezare mai bună/sistematizare a argumentului faţă de alte confesiuni**, aceasta este ce trebuie să facem acum. Să deschidem o nouă fază, nu să rămânem blocaţi în etapa istorică. Să iei cablurile şi prizele la mână de la primul etaj, să vezi ce e acolo la nesfârşit nu te ajută. Aici mai trebuie un etaj teologic. Nu mai căuta probleme unde nu sunt. Ca să luminezi discuţia mai trebuie lumină, încă un etaj. Cablajul existent şi infrastructura curentă de lumină nu e suficientă.
2. Aici este nevoie de competenţă de management să vină să îţi pună cineva discuţia aceasta pe picioare la nivel de management. Discuţia despre unitatea creştină trebuie adunată. Iar rădăcina problemei este că instituţia nu poate susţine discuţia de management, deci nu poate aduna discuţia. Discuţia nu poate fi susţinută doar prin istorie şi prin competenţă administrativă. Şi asta trebuie articulat precis, pentru că fără a rezolva acest lucru nu se va rezolva nimic din discuţie.
3. Instituţia trebuie să îşi conştientizeze propriile limitări ca să se poată debloca. Dialogul ecumenic va fi încadrat corect doar atunci când instituţia va fi deblocată (ca de obicei din exterior) de o teză de management. Şi dialogul ecumenic trebuia să producă un concept de Ecumenism neintruziv, care să se alinieze unor principii ortodoxe şi care să poată fi urmat cu adevărat. Un dialog ecumenic se aşază peste nişte coordonate ortodoxe responsabile. Cu administratori şi funcţionari care nu au experienţă în programe şi direcţionări mari nu faci astfel de iniţiative.
4. Dialogul ecumenic ortodox, la nivel de principii, trebuia să fie referinţa universală a discuţiei. Ieşirile din Ecumenism sunt datorită lipsei unei teze de management, a unui management articulat, care să centreze discuţia într-o soluţie teologică şi nu într-o direcţie de tip accept sau unitate universală. Pentru că ce vrei tu acolo este să întăreşti managementul, să faci o instituţie puternică la nivel de coordonate, nu doar cu forţă de muncă teologică pricepută.

3. Creta a deschis o discuție despre statusul programului de management curent din Biserică. Formă și fond, copertă și esență (6)

1. 150 de ierarhi de la Creta trebuiau să se dea deoparte şi să lase pe cineva profesionist să facă asta, să facă management. Documente de acest tip discută tehnic, despre probleme, nu despre infrastructură. Despre infrastructură discuți când ai identificat în ce fază şi stagiu de rezolvare a problemei eşti, nu când nu ştii ce ai de rezolvat.
2. Dacă era un manager de program în discuție te întreba imediat, de ce ai cuvintele acelea *blocaj, dificultate, metodologie*, şi cum susții, pe ce analiză bazezi discuția. De ce este ceva general şi nu specific, de ce muți problemele din stânga în dreapta, de ce le mai muți încă 100 de ani şi nu le rezolvi? De ce nu le închizi pe loc? Dacă vrei să ieşi cu documentul aceasta în fața Bisericii eşti pe cont propriu. Tu nu ai nimic să justifici ce e acolo. Creta este o dorință a ierarhiei şi nu are o justificare.
3. Ca instituția să înțeleagă necesarul din discuție să se uite la organizațiile de zeci de miliarde de euro, cu programe foarte largi și să se gândească dacă și ea face asta în fiecare zi, dacă poate sprijini acest lucru. Această infrastructură internă de management se construieşte în zeci de ani la nivel de capabilități.
4. Dialogul ecumenic şi Ecumenismul sunt programe largi, pe 5-10 ani, pe care doar managementul serios ți le asigură în organizațiile mari. Până nu ai să înțelegi că tu ca instituție nu ai capabilitățile acestea şi nu te uiți în stânga şi în dreapta la coloşii aceştia mari, la organizații internaționale, cu capabilități de management extinse, nu o să ştii ce să faci la tine în instituție. Te interesa să fi avut un om care să fi trecut prin astfel de coloşi să te ajute în această discuție.
5. Crede cineva din instituție că problema nu poate fi adresată la nivel de management de cineva dintr-o organizație mare, care face management serios? Un discurs de management ți-l articulează mult mai bine cineva dintr-o organizație care asta face, management, decât cineva cu teologie. Managementul de program îți asigură ce ai tu nevoie aici.

4. Creta, un document care nu reușește să ia discuția să o ducă de la un capăt la altul. Tu trebuia să rezolvi o problemă acolo

1. Creta nu a reușit să ia problema de la un capăt să o ducă la altul. Discursul de la Creta este un simplism la nivel de idei. A ocolit esența și a păstrat emoția și „legalitatea”, autoritatea instituției, încercând să întărească la maxim acest lucru.
2. Nu poți ieși în fața Bisericii cu o terminologie de tipul: blocaj, dificil, e greu, e rău. Mai bine nu ieși în fața Bisericii cu un astfel de discurs. Înseamnă că tu, ca manager, nu ai căutat rădăcina problemei și nu ai un plan de soluționare. Ai ieșit nepregătit pe acel punct. Nu e acceptabil. Discuțiile generale doar acoperă probleme care doar sunt mutate din dreapta în stânga și nu le rezolvă. De ce generic și nu specific? Dacă știi problema trebuie să fii foarte specific.
3. Un astfel de document trebuie să fie foarte specific, pentru că de fapt ce se întâmplă cu Creta este că se ia lista de probleme istorice (50-100 sau câte sunt) și se mută mai departe și nu se rezolvă niciuna, listă acoperită de limbaj generic, strecurată pe sub acest limbaj – ai pus acești termeni generali și pe sub ei ai strecut o listă de probleme istorică. Foarte convenabilă abordare, nu se înțelege cum să se procedez la nivel de management, dar se strecoară și se scuză instituția cumva prin termeni generici de neînțelegere: blocaj, dificil, continuitate. Nu s-a înțeles managementul necesar problemelor și doar se mută lista mai departe, acoperită de limbaj generic. De aceasta trebuie management profesionist, să nu se permită astfel de abordări de nerezolvare și neclaritate. Creta păstrează intact indicatorul de neclaritate istoric al problemei. Din 50-100 probleme, niciuna nu a fost rezolvată. Creta este o colecție de idei din toate părțile. Ce este de speriat este că nu există vreo idee originală pe undeva, pe o problemă care are nevoie de originalitate în soluționare. Este Creta o teză de originalitate, sau doar una de apărare instituțională? Pare să fie mai mult o apărare instituțională în fața presiunii interne pe subiect. Mai rău, promovăm general o ideologie a unității, o unitate de mai multe feluri, „creștină” în declarații, universală în practică și la fața locului, ca să întărim că nu se poate articulat problema de rezolvat prin înlocuirea acesteia cu generalități.

5. Unde anume în document rezolvi problema unității creștine? Cuvintele istorice care trebuiau rostite în Creta

1. **Cuvintele istorice** care trebuiau rostite la Creta sunt: **„pentru că nu a existat suficientă informație și analiză în istorie, care trebuie completată într-un efort intern larg, integrativ”.**
2. Biserica așteaptă de **2 milenii cauza acestei probleme și aceste cuvinte**, dar și o construcție internă să rezolve această cauză. Biserica nu așteaptă de două milenii CMB precum scrie în Sinod, CMB semn ceresc de soluționare conform Creta, semn ceresc care merită menționat instituțional într-un Sinod, un fel de superstiție instituțională actuală, care nu poate înțelege un discurs de management în care să se vadă că CMB nu este o opțiune în discuție. **Cauza devine centrul de greutate** al documentului și discuției și lipsește din document – surpriză.
3. Unde în documentul din Creta rezolvi problema unității creștine? Unde scrii că „din cauza”, „pentru că”? Acest „pentru că” este afirmația și cuvântul cheie care trebuia așteptat în acel Sinod. Pentru că de acolo pornești următorii pași.
4. De ce Creta nu a putut produce aceste cuvinte istorice? Pentru că instituțional nu există opțiuni de soluționare. Bine că le-a rostit Sfântul Părinte Dumitru Stăniloae și a și fost canonizat, poate pentru a consfinți importanța învățăturii sale, pentru că domnia sa le-a rostit primul. Tu ca instituție ai pierdut o discuție istorică în Creta. Nu te-ai atins coerent de aceasta.
5. Creta a ocolit greutatea discuției, problemele istorice, pentru că aici era nevoie de analiză, era nevoie de 10 volume produse de instituție precum cele produse, de a acoperi un necesar de analiză. Dar instituția nu a venit cu nimic la acel Sinod, de asta Sinodul acela este gol. Tu ca instituție trebuia să vii cu 10 volume la această discuție.
6. **Instituția nu a venit pregătită pentru discuție. A venit cu un bagaj de presupuneri instituționale pe care le-a cuprins într-un document. Creta e un set de presupuneri.** Cu ce a venit în mână la nivel de analiză, cu aceea a plecat instituția acasă. A venit cu 3 coli, a plecat cu 3 coli, pentru că cele 24 de articole din Creta sunt 3 coli.

6. Cuvintele cheie care definesc Sinodul: blocaj, dificultate, continuă. Creta, un Sinod plin de neînțelegere, generalitate, nespecific

1. Trebuie să ne uităm la cuvintele cheie din Creta: **blocaj**, **dificultate**, **metodologie**. Orice manager se uită la vocabularul tău, dacă ai înţeles problemele pe care le ai, dacă ştii să le gestionezi.
    1. **Analiza problemei**: neînţeleasă. Cuvântul cheie pentru neînţelegere este prezent acolo.
    2. **Opţiunile de soluţionare**: neînţelese. Cuvintele cheie ne arată acest lucru.
    3. **Management** făcut în manieră populară. De ce nu a fost explicat blocajul? De ce apare CMB? De ce nu apar coordonate coerente de problematizare, teologice şi de management?
2. Astăzi se continuă o iniţiativă, dar fără o soluţie. Întrebarea mea este dacă vreun ierarh a înţeles ce a semnat la Creta şi impactul faţă de Biserică? Pentru că de fapt Creta presupune păstrarea de către Biserică a unei direcţii greşite, fără soluţie, păstrarea CMB activ, pentru degenerare universală, un şir larg de consecinţe prin păstrarea activă a unei discuţii neîngrădite despre unitate, şi fără o soluţie. S-a înţeles că de fapt pe termen lung Creta este condamnarea Bisericii, pentru că se continuă ceva fără o soluţie? Ce este CMB fără o soluţie? Evident, este o instituţie mamut care vorbeşte în mod libertin despre unitate, despre speciile de unitate care pot fi aduse la viaţă, despre speciile pe care însăşi le-a produs, precum unitatea protestanţilor, unitatea prin B.E.M. şi alte specii care pot fi aduse la viaţă uşor prin sincretism, relativism şi minimalism.

7. Rezolvarea problemei: Stagiul 1, nu Stagiul 3

1. **La Creta ai vrut să vorbeşti despre problema unităţii creştine şi nu ai spus nimic de fapt acolo despre esenţa acelei probleme, esenţă care este de management.**
2. Dacă împărţim problema în 4 stagii:
    1. Stagiul 1, problematizare şi înţelegere dimensiuni
    2. Stagiul 2, analiză şi soluţionare
    3. Stagiul 3, dialog
    4. Stagiul 4, convergenţă.
3. Stagiul în care suntem acum este de fapt stagiul 1. Instituţia presupune că suntem în stagiul 3, în faza a 3-a a discuţiilor, în mod greşit. Un Sinod precum Creta se putea ţine doar cu o confirmare a celorlalte faze într-o analiză. Sărirea etapelor esenţiale discuţiei ne obligă la o adunare a discuţiei în toate dimensiunile.
4. **Creta avea de explicat 2 opţiuni:**
    1. Opţiunea A, lipseşte informaţie şi analiză, unde ai nevoie de muncă internă – e şantier. Stagiul 1 şi 2, 1-5 ani.
    2. Opţiunea B, unde ai informaţie şi ai nevoie de aliniere a perspectivelor de analiză aduse. Stagiul 3 şi 4, încă 1-5 ani.
5. Secţiunea esenţială a documentului e acolo unde cuprinzi problema, dimensiunile şi opţiunile de soluţionare, lista de probleme de rezolvat. Restul este emoţie, motivaţie, context. Documentul din Creta nu explică ce problemă rezolvă şi stagiul problemei. Este doar o povestire filologico-umanistă, dar nu un document de management.

8.1 Creta, Sinod fără opțiuni. Opțiunea A, informația și opțiunea B, CMB (1)

1. Creta a fost un Sinod care ar fi trebuit să aibă în față două opțiuni și să le discute pe ambele.
2. **Opțiunea A, completare de informație și analiză:** Pentru că instituția nu poate aduce de 100 de ani contribuția necesară, nu este încântată de această opțiune, nu a inclus-o în discuție, nu are puterea să susțină discuția și această opțiune este pierdută tacit instituțional, prin lipsa de opțiuni instituționale interne.
3. **Opțiunea B, simplistă, consumul de resurse:** Păi nu e mai simplu să te scuzi că „ai pus oameni să lucreze”, decât „să fi avut deschidere să rezolvi problema”, într-un discurs public?

4. Problema cu opțiunea A este că în Biserică se va găsi cineva să rezolve problema la un moment dat. Cu siguranță că în Biserică se va găsi cineva să facă un schelet de analiză pentru o dezvoltare teologică, pe care să se poată construi suplimentar pentru dialogul ecumenic, precum părintele Dumitru Stăniloae a propus. Iar instituția va face în continuare ce a făcut la Creta, va prelua din stânga și din dreapta idei și va lucra pe materialul altora, în loc să aibă deschidere și să facă integrare.
5. Pentru opțiunea A îți trebuia analiză. Am publicat 14 volume, 2.800 de pagini pentru opțiunea A cu un schelet relevant de direcționare teologică și de management în discuție.
6. Pentru opțiunea B îți trebuie 3 coli și un set de presupuneri, precum la Creta. E mai puțin de muncă din partea instituției, e mai simplu. Și apoi susții opțiunea B în mod simplist cu sloganul dialogului, CMB și *ierarhia, pui autoritatea că nu poți să pui analiză*. Pentru opțiunea B doar trebuie să simulezi că faci ceva. Dar opțiunea B, este una nu doar incorectă, ci una care va degenera discuția, deoarece menține universal mecanisme active despre o unitate lăsată la libertatea și latitudinea participanților. Să zicem că nu rezolvi problema, dar tu ții active toate aceste mecanisme pentru degenerare, că nu au unde să se ducă nici ele cu discuția decât în degenerare.

8.2 Creta, Sinod fără opțiuni. Opțiunea A, informația și opțiunea B, CMB (2)

1. **Teza mea este că îți trebuie informație și management ca să rezolvi problema unității creștine** și că fără opțiuni ești departe ca informație, iar fără management ajungi ca în CMB, la o degenerare a discuției. Cadrul teologic și de management trebuie aliniate corect, ca opțiuni și necesită competențe diferite pentru a rezolva problema.
2. Ortodoxia în Creta nu are opțiuni de soluționare. Creta este un Sinod intern fără opțiuni de soluționare. Punctul central al discuției sunt opțiunile de soluționare. Între toate liniile și pasajele documentului, cele legate de soluționare sunt esențiale. Restul este emoție, context, necesitate.
3. Pentru un manager de program, ce este esențial este soluția și blocajele. Documentul din Creta are multă emoție, context, dar nimic legat de soluționare.
4. În Creta tu ai o soluție, dar nu ai o problemă. Structura discuției de la Creta e interesantă, în care s-a propus o soluție, dar nu s-a articulat o problemă. Ca atunci când nu știi ce rezolvi, dar tu „rezolvi”.
5. Creta e un fel de mergi înainte, găsești un zid mare, de 2 milenii se încearcă să fie spart cu tot felul de instrumente din acest timp. Și tu hotărăști să se spargă în continuare, pe aceeași tehnică. De fapt tu ai nevoie să oprești totul, să discuți să construiești niște instrumente cu duritate mai mare, să poată pătrunde acest zid de piatră din fața ta. Altfel, duritatea instrumentelor istorice nu face față acestui zid. E o problemă de indicator de duritate.

9. Creta, centru greşit de greutate. Documentul trebuia centrat în problemă, nu în infrastructură

1. Creta este doar o prezentare optimistă a infrastructurii CMB de dialog, dar fără o analiză despre CMB precum cea dintr-un podcast anterior. Creta este o prezentare cosmetizată a CMB, în care CMB, Toronto şi toate producţiile eretice şi greşite la nivel de management sunt prezentate optimist şi nu negativ. Creta este o cosmetizare instituţională a unor instituţii degenerate. În CMB se lucrează una dintre cele mai mari ispite ale creştinismului, sub naivitatea (prezentă în orice înşelare) atentă a ierarhiei, ademenită de mirajul şi promisiunea „unităţii", aşa cum toţi naivii sunt ademeniţi cu măreţii duhovniceşti, în acest caz teologice şi de misiune. CMB este un fel de promisiune universală legată de unitate – *vă dăm noi unitatea*.
2. O discuţie despre unitatea creştină trebuie să fie în jurul problemei teologice şi nu în jurul infrastructurii de dialog. Un Sinod ar trebui să discute despre **condiţia absolută a unităţii, factorul natural de convergenţă**, nu despre condiţiile de (potenţială) eficienţă, precum se vede că ar fi CMB. Dar CMB nu este nici măcar condiţie de eficienţă, ci de degenerare.
3. De ce te-ai dus la Creta în infrastructura de dialog, în loc de soluţie? E simplu, pentru că la tine, intern, nu poţi suporta/susţine implementarea dezvoltării soluţiei necesare discuţiei. Opţiunea A, dezvoltarea teologică, nu este o opţiune pentru instituţie, pentru că instituţia nu suportă această soluţie. Nu are intern capabilităţi de dezvoltare de analiză - şi ca paranteză, **completarea de analiză este complexă, este un efort unic în istorie, integrativ şi nu este imediată instituţional, nu are atingere imediată**. De asta a alunecat în opţiunea B, datorită vizibilităţii reduse asupra unei perspective de soluţionare.
4. Trebuia să ai în document opţiunile de soluţionare, argumentele, lista de presupuneri, de probleme, de riscuri, o discuţie comprehensivă, cu analiză, nu doar cu semnături. Creta, susţinut cu cât mai multe semnături. E suficientă o singură semnătură, cât timp analiza e corectă. Pe un astfel de subiect nu ai nevoie de girare prin semnături ci prin adevăr, prin analiză. Puterea soluţiei propuse este cea care se va ridica în această discuţie nu semnăturile instituţionale. Creta se va duce în istorie undeva la fundul discuţiei despre dialogul ecumenic, fiind un Sinod gol de orice esenţă a discuţiei.

10. Creta a pornit și condus greșit discuția. Cine pornește de la CMB-uri nu știe ce are de făcut pe subiect

1. Când auzi că se discută despre CMB-uri este clar că nu se ştie de unde trebuie pornită discuţia. Un manager te oprea imediat, ce cauţi în infrastructură, de ce ai sărit peste soluţia teologică, ce cauţi acolo. De ce ai sărit la CMB? De ce sari paşi în discuţie? Şi răspunsul este pentru că nu ştim să aducem această dezvoltare, acesta este răspunsul onest. Discuţia trebuie pornită de la starea tezelor ortodoxe, de la gradul de completitudine şi de la capacitatea acestora de convergenţă. De la stagiul în care suntem în soluţionarea problemei.
2. Analiza pentru CMB, făcută în paralel, arată că este un cadru pentru degenerare universală a discuţiei. „Calea CMB", o cale degenerată a discuţiei despre unitate. În stagiile 1 şi 2 trebuie pregătită intern discuţia. Adoptarea fără rezerve a infrastructurii de dialog a CMB, fără o minimă analiză de management, arată că nu se poate aduce coerenţă nici la nivelul discuţiei despre necesarul infrastructurii de management.
3. Creta este cel mai negru bilanţ adus vreodată Ecumenismului, chiar de către instituţie. Instituţia însăşi a condamnat Ecumenismul, prin conţinutul documentului (nu prin concluzia forţată a Sinodului), în care dorind să se legitimeze a confirmat în scris incapacitatea acestuia de soluţionare dar şi degenerarea adusă în Ecumenism. **La nivel de management nu poate exista un document mai rău care să condamne mai mult Ecumenismul decât documentul din Creta**. Dpdv. al managementului, documentul din Creta este condamnarea absolută a Ecumenismului degenerat actual.
4. Creta, adunare pentru o prezentare cosmetizată a Ecumenismului şi a CMB. Creta, adunare fără sens, fără direcţie, incapabilă de direcţionare în absenţa unei analize. Este necesar un Sinod care să înţeleagă în primul rând problema despre care discută şi apoi să poată da coerenţă discuţiei, printr-un plan viabil. 150 de ierarhi să gireze ce, o lipsă de analiză?

11. Creta, ce s-a spus și ce s-a scris. S-a dorit „continuare”, dar s-a scris „oprire”

1. Conţinutul real al documentului ne spune că **Ecumenismul trebuie oprit**.
2. **Ecumenismul de la Creta este incoerent. Este un Ecumenism pe încercate, un cumul de superstiţii şi cutume instituţionale.** Nu este bazat pe o analiză şi nu are claritate.
3. Ai o problemă în teologie? De aici pleci, de la articularea problemei. Pe asta construieşti o teză de management. Pe obiective, problemă şi opţiuni de soluţionare. Tot ce se spune despre Ecumenism în Creta este greşit. Fără discuţia teologică totul este o presupunere greşită şi doar o forţare făcută în lipsa unei soluţii.

12. Creta, o decizie fără o analiză şi fără un plan. O ridicare generală din umeri, cu privire la următorii paşi ai Bisericii

1. Problema unităţii creştine nu se pretează sistemului teologic ortodox actual. Trebuie gândită şi trebuie un Sinod care să se aplece în profunzime asupra problemei.
2. Nu există bibliografie de problematizare autentică, de direcţionare responsabilă a subiectului.
3. Este expresia unei mentalităţi de colaj cu prea puţină profunzime în problematizare.
4. Lipsa de profunzime în analiza problemei, lipsă văzută în Creta, arată că de fapt la Creta nu s-a discutat o problemă, ci s-a produs un document pentru protejare instituţională, în mod incorect.

13. Creta, un rău necesar. Util în management, să se știe de unde se pleacă în problemă (1)

1. Este un status general de management, scris într-un mod nepotrivit. Este totuşi folositor pentru un manager de program. Este oglinda actuală a discuţiei. Din punct de vedere al managementului este nevoie de un status de acest tip, în acest caz scris chiar de către cei care lucrează acolo, cu mâna lor, pentru a vedea unde suntem pe subiect. Era necesar ca într-un exerciţiu instituţia să scrie tot ce se putea greşit, tot ce era greşit. Este bine că i-a lăsat Dumnezeu pe ierarhi să scrie tot ce este greşit în discuţie. Este un progres la nivel de management. Pentru un manager este foarte util să vadă de unde porneşte. Cel puţin ştiu de unde plec, de unde iau discuţia.
2. Creta este o lecţie de învăţat, nu un exerciţiu autentic/relevant. Nu s-a înţeles nici problema, nici direcţia. Este o incertitudine unică, istorică. Are vocabular de superstiţie, incertitudine, general, nespecific. Presupunerea pe care e bazată construcţia Creta este: Ortodoxia are un grad de peste 80% completitudine în teze, stagiul problemei este stagiul 3.
3. Dacă eşti deja în Stagiul 3 cum afirmă Sinodul, de ce ai făcut Sinod, când deja eşti la soluţionare, la implementare, ai un plan, ştii ce e acolo? Cumva în acest Sinod **instituţia se contrazice singură, pentru că face un Sinod, dar în acelaşi timp afirmă că are o soluţie şi doar face implementare**. **Prezenţa acestui Sinod confirmă indirect Stagiul 1 al problemei, iar materialul produs în Sinod s-a dorit a fi pentru Stagiul 3.** Dacă tu ştii problema cap-coadă, de ce ai făcut acest Sinod, în care să pui doar afirmaţii de Stagiul 1, de incertitudine? Este o contradicţie instituţională în care nu s-a înţeles problema şi se forţează o soluţie instituţională în lipsă de perspectivă. Este dovada unei lipse de înţelegere şi perspectivă.
4. Dacă s-a făcut un Sinod pentru infrastructura de dialog, cu doar câteva idei minore, atunci esenţa teologică are o justificare mult mai puternică.

13. Creta, un rău necesar. Util în management, să se știe de unde se pleacă în problemă (2)

1. La Creta, s-a arătat Bisericii că se lucrează în mod defectuos. Un manager are ce face cu acea informaţie. Este relevantă pentru că îi spune ce se face cu problemele în instituție, că problemele nu sunt listate şi înţelese, că nu există management, că nu au coordonatele corecte nici pentru problemă.
2. Orice manager pe baza Creta spune de la capăt, de la zero, nu aveţi nimic aici. Nu e nimic aici pe care să poţi construi. Discuţia trebuie reluată de la zero. Orice manager îţi spune că nu e nimic acolo. Dacă tu nu ai articulat problema de rezolvat tu nu ai lucrat nici o clipă pe aceasta, deci totul trebuie reluat de la zero.
3. Cumva în Ecumenism pare că avem o instituţie decuplată cu totul de subiect, mai interesată să declare victorie în rapoartele anuale interne decât să rezolve subiectul şi să se protejeze în faţa comunităţii prin documente care oricum îşi pierd valoarea în timp şi se vor raporta de către istorie la soluţia finală, care va apare undeva.
4. Care va fi valoarea Creta, când în Biserică se va produce o direcţionare responsabilă şi un schelet nou de analiză teologică, pe care să se construiască o dezvoltare teologică? Va fi zero. Scenariul „Biserica” nu a fost considerat la Creta? Doar scenariul „Instituţia” a fost plauzibil? Desconsiderarea Bisericii în discuţie este unul din actele de condamnat la Creta.

14. Creta, ieșire nepregătită în fața Bisericii. Problema unității creștine nu se rezolvă cum s-a spus la Creta

1. Creta este o ieşire nepregătită în faţa Bisericii, pe un subiect de două milenii.
2. La aceste coordonate trebuie să ne uităm când analizăm documentul, la coordonatele de problematizare, teologice şi de management. Iar dacă te uiţi la coordinate:
    1. Problematizare – neînţeleasă, văzută în termenul **blocaj (criză)**
    2. Teologice – neînţelese, generale, nespecifice, văzute în termenii **dificultate** şi **metodologie**
    3. Management – create artificial, prin neînţelegere, datorită neînţelegerii punctelor anterioare se foloseşte o infrastructură neadaptată discuţiei.
    4. S-a sărit direct la infrastructura de dialog, fără să se fi înţeles problema.
3. Creta era un Sinod care trebuia să răspundă la o suită de întrebări istorice pe subiect:
    1. Definirea problemei, ***Ce*** *problemă se rezolvă?*
    2. Opţiunile de soluţionare, ***Cum*** *se rezolvă?*
    3. ***Coordonatele*** *teologice şi coordonatele de management ale discuţiei*
    4. **Analiza actualului** discuţiei, la nivel teologic şi de management.
4. Creta nu a fost o abordare pregătită pe subiect, ci a fost o întâlnire a ierarhiei pentru a se produce un document administrativ care să gireze instituţia în discuţie, presupunerile instituţionale actuale. Şi dacă e cu informaţie şi nu cu CMB? Creta nu este despre problemă şi nici despre Biserică ci despre instituţie şi despre legitimarea administrativă, în mod greşit, a căii curente instituţionale.

15. Creta, concluzia autentică şi cea mai dureroasă: instituţia ortodoxă nu va rezolva problema

1. Problema unităţii creştine nu se rezolvă cum s-a spus la Creta. Creta ne spune că instituţia ortodoxă nu va rezolva problema. Creta a articulat precis că instituţia ortodoxă nu va rezolva niciodată această problemă. Nu are capacitatea internă de a rezolva problema. Nu are cultura, oamenii, abordarea necesară.
2. Creta ne arăta dacă eventual problema poate fi rezolvată din Ortodoxie. Răspunsul este nu. Ortodoxia prin oamenii şi managementul pe care îi are instituţional nu va rezolva această problemă.
3. Instituţia este într-o fază de autoamăgire, că ar face ceva, când doar blochează o discuţie bimilenară într-o direcţie greşită, neavând o opţiune viabilă de soluţionare. Instituţia blochează soluţionarea şi promovează o cale care va degenera. Instituţia tergiversează în mod unic şi greşit o discuţie unică a istoriei Bisericii, prin monopol instituţional absolut, neavând ea însăşi soluţia problemei şi refuzând să discute soluţia autentică.
4. Ce faceţi dumneavoastră domnilor în instituţie nu este o soluţie, este doar o inerţie instituţională istorică. **Instituţia ortodoxă este în Impas** şi de aceea recurge la surogate de soluţionare. Este în impas de a produce tezele, nu poate să facă asta şi apelează la extern, outsourcing pe teologie şi management în CMB. **CMB este doar outsourcing teologic şi de management**, venit din incapacitate internă. Apelează la contractori şi furnizori improprii de teologie. Ai găsit în CMB contractorul care să îţi facă unitatea - mare realizare asta cu CMB. Cel puţin dacă tu nu poţi să faci asta, găseşte-ţi un contractor mai serios. CMB nu are legătură cu discuţia, nu e pe fusul orar al discuţiei şi construieşte pe o arhitectură proprie, un Babilon al ereziilor şi nu un templu al adevărului. CMB a schimbat planul acolo, de la adevăr la compromis.
5. Problema dialogului ecumenic/Ecumenismului stă în capabilităţile interne instituţionale. Instituţia ortodoxă nu are intern resursele necesare să rezolve problema şi crede că doar parcurgerea unor manuale de teologie este soluţia absolută a discuţiei. Documentul din Creta este acuzaţia principală împotriva Ecumenismului în care 150 de ierarhi confirmă în scris că instituţia nu ştie ce face.

16. Creta, tu nu ai explicat în Sinod problema de rezolvat, opțiunile și stadiul problemei. Deci nu știi ce faci și totul este o presupunere

1. Creta este un mod de a gândi obtuz o problemă de două milenii, poate nu se prinde nimeni că e vorba despre teze şi nu de dialog. Cu siguranţă că presupunerea instituţională sau lipsa deplină de perspectiv este că nu se poate aduce din interior o nouă teologie dedicată dialogului ecumenic. Nu poţi aduce tezele, nu schimba subiectul discuţiei, cum ai făcut la Creta. Părintele Stăniloe a spus că trebuie adus un nou set de teze – astăzi discutăm cu putere ce a spus domnia sa, nu facem altceva. Mergi în direcţia care trebuie, dar nu schimba subiectul.
2. Fixează problema rădăcină, nu adopta surogate de soluţionare. Că nu poţi tu ca instituţie să aduc o astfel de soluţie e altă discuţie, dar nu mai schimba discuţia şi nu te mai du în infrastructura de dialog. Nu acolo e direcţia problemei şi nu acolo vom rezolva problema. A discuta la nesfârşit despre infrastructura de dialog nu va duce în altă parte decât într-un eşec de tip CMB, care în timp a ajuns un ONG social. Tot acolo va ajunge şi Ortodoxia dacă nu va confrunta faţă către faţă problema: trebuie să completăm tezele. Nu poţi tu ca instituţie să faci asta, e cea mai mică problemă, pentru că există oameni în Biserică să facă asta. Doar trebuie să deschizi uşa blocată de la Sinod şi de la mentalitatea sinodală. Oameni sunt să facă asta, trebuie să ştii să îi foloseşti. Pentru a rezolva problema unităţii creştine trebuie de fapt să deblocăm mentalitatea sinodală de abordare a acesteia. **Ai totul să faci asta, dacă nu se face, este exclusiv problema ta de abordare sinodală. Blocajul din această problemă este unul cu totul fals, închipuit, artificial. Tu nu vrei să ai deschidere să rezolvi problema de fapt. Este rea voinţă instituţională.**
3. Părintele Stăniloae a făcut afirmaţii majore în subiect, care nu au fost discutate în Sinod. Sinodul nu este valid de fapt, pentru că nu a discutat toate opţiunile discuţiei. Sinodul a ştiut doar „e ca noi, nu e ca voi, restul nu mai contează”. Sinodul a ignorat direcţionarea relevantă pe subiect, pentru a proteja o patimă administrativă instituţională. O discuţie despre teze şi despre un nou set de teze teologice, schimbă deplin perspectiva asupra a ce este Ecumenismul în realitate, adică o abordare incompletă asupra unui subiect bimilenar, abordare greşită.

16. Nerespectarea managementului a dus la dezastrul Creta (1)

1. Biserica este un concept mai larg decât reducţionismul actual sinodal de la Creta. Biserica este cea care va aduce soluţia acestei probleme în pofida titulaturilor instituţionale care au produs Creta. Şi aici trebuie să discutăm despre întreaga cultură a Bisericii, nu doar despre cultura instituţională, blocată în istorie, teologie şi administraţie. Doar cu acestea nu rezolvi problema asta.
2. Competenţa trebuie respectată. Aici îţi trebuie 20 de ani să te formezi în organizaţii mari, să vezi diferite formate de management, nu doar pui engolpionul la gât şi managementul apare de la sine. Asta nu este administraţie este management de program.
3. De aceea instituţia îşi permite un discurs nearticulat, pentru că nu există o abordare corectă pe aria de competenţă de management. Tot ce vorbim aici este management. Şi tot auzi Sinodul, Sinodul, şi ce te faci cu problema asta dacă nu îţi iei un om de management care să ştie management.
4. Astăzi instituţia tratează superficial o problemă specifică de management, prin neadoptarea unui mod profesionist de management, prin erijarea în competenţă. Aici ar trebui schimbaţi 10 manageri de program până unul o scoate la capăt şi produce un plan şi o abordare viabilă.

16. Nerespectarea managementului a dus la dezastrul Creta (2)

1. **Un dialog ecumenic/Ecumenism cu asumare ar arăta altfel.** Nu există niciun fel de dare de seamă, de asumare. Până la urmă ar trebui să existe o dare de seamă din instituţie pentru toată pierderea de timp de 100 de ani. Cine a semnat în Ecumenism, cine semnează şi cine pleacă în Ecumenism pentru ce se întâmplă aici. De ce nu un Ecumenism cu asumare? De ce tot se face instituţional nu se face şi cu asumare? Nu a ieşit, ai 2 opţiuni, îţi asumi şi pleci, sau se face o discuţie. De ce nu există asumare, pentru că atunci s-ar rezolvat şi descoperi problemele mult mai rapid. Aşa fiecare îşi dă instituţional cu părerea legat de dialogul ecumenic/Ecumenism. De asta avem Creta, pentru că se semnează în dialogul ecumenic/Ecumenism orice, pentru că nu a plecat nimeni în 100 de ani. E simplu, cine plăteşte este Biserica. Pe cheltuiala Bisericii.
2. Cheltuitul timpului Bisericii, timp de 100 de ani, nerezolvarea problemei şi refuzarea deschiderii acesteia pentru soluţionare, ar trebui asumată de cei care au semnat Creta, acum, după 10 ani de lipsă de rezultate. Când au semnat, nu au semnat şi pentru asumare? Sau asumarea o să o plătească preoţii care au plecat după Creta?
3. **Ecumenismul actual nu doare pe nimeni în instituţie, deşi este management cu totul ineficient şi inacceptabil.** Abordarea instituţională actuală este inacceptabilă pentru un manager. Lipsa de asumare este una evidentă, dar şi ignorarea necesarului de rezolvare autentică a problemei. A cheltui 100 de ani discreţionar de către instituţie, cum se face în Ecumenism, nu este acceptabil pentru un manager. Problema aici este managementul instituţional, sau mai specific lipsa de management profesionist din instituţie. Nivelul de management profesionist lipseşte cu desăvârşire în Ecumenism.
4. Faptul că am dreptate se vede în Creta, unde trebuie să se vadă un plan viabil de management şi tu nu ai nimic, ai nişte idei răspândite în toate direcţiile. La Creta vroiam să văd articulată problema şi planul de management – şi nu este nimic aici. Credincioşii o să înceapă să se uite atent pe zona de management. Instituţie trebuie să înţeleagă din discuţia aceasta direcţia greşită internă. Cine îşi va asuma Creta când se va vedea că este invalid?

16. Ecumenismul, eșec instituțional prin abordare neprofesionistă de management (3)

1. Dacă vrei să rezolvi problema asta vino cu o teză de management, cu o discuţie articulată, şi explică unde e problema şi cum vrei să o soluţionezi, să o scoţi la capăt. **Dacă nu există disciplină în discuţie, de ce nu este pus un manager de program?**
2. Dialogul ecumenic e o realitate, o necesitate. Ecumenismul este o degenerare, o speranţă instituţională, o implementare care nu a reuşit să facă faţă discuţiei la nivel de management. Instituţia ortodoxă datorită lipsei de experienţă nu face faţă acestei discuţii universale şi are nevoie de o abordare profesionistă.
3. Pe calea managementului sunt multe organizaţii cu mult înaintea instituţiei, care fac management la nivel serios, nu doar administraţie. Nivelul de management al instituţiei nu poate asigura de fapt managementul acestei discuţiei. Instituţia este departe de a avea experienţa necesară discuţiei. Și ca să se vadă mai bine acest lucru, trebuie spus că în orice document de management, trebuia pornit de la problema rezolvată și definită această problemă, nu precum la Creta, unde s-a trecut la mare depărtare de esenţa discuţiei, de rezolvarea problemei lucru care nu ar fi fost posibil în prezenţa unui manager.
4. Creta nu a răspuns la întrebările *Ce problemă rezolvi, Cum rezolvi această problemă?*

16. Nerespectarea managementului a dus la dezastrul Creta. Dezastrul Ecumenismului vine din interior (4)

1. Ne uităm la Ecumenism de parcă dezastrul care este acolo este unul exterior, aparţine catolicilor şi protestanţilor. Dezastrul discuţiei vine din interior, din Ortodoxie. De la abordarea instituţională, ruptă de realitatea timpurilor, de realitatea necesară la nivel de management în discuţie.
2. Păi dacă un Sinod întreg nu poate să numească un manager profesionist de program în discuţie şi e rupt de necesarul de competenţă, de înţelegerea realităţii timpurilor, de aici vine dezastrul discuţiei. Ecumenismul exterior va fi un dezastru cât timp în instituţie se va perpetua o cale greşită de management, neacordată cu realitatea acestor timpuri. Până nu o să îţi faci actualizarea necesară în management şi în instituţie, Ecumenismul va fi un dezastru nesfârşit, continuu.
3. Tot ne uităm la catolici şi protestanţi, de parcă ei ar fi problema. Lasă-i în pace şi uită-te intern. Managementul de program este un nivel de management superior administraţiei, dar nu e prezent.
4. Este inacceptabil să investeşti 100 de ani într-un program. Un manager îţi spune imediat că nu ai înţeles problema. Instituţia nu o să atingă subiectul acesta la nivel de management. Până nu vine cineva din afară să explice cum se face subiectul ăsta profesionist nu îl faci, ca să vorbim pe faţă. E prea multă organizare ca să ţi-l faci popular şi oricine să se atingă de o zonă de management foarte complex.

17. Nealinierea instituțională cu necesarul de management al discuției

1. Tu la Creta trebuia să vii cu problema explicată. La Creta nu s-a scris ce problemă se rezolvă. De aici pornim. Instituţia nu a înţeles şi nu a reuşit să articuleze ce problemă rezolvă.
2. Creta:
    1. În loc de **dialog** trebuia să auzi **teze**
    2. Nu ai teze pentru că nu ai **oameni-competenţe** şi nici **management** să organizeze discuţia
    3. Nu ai oameni (din exterior şi reprezentativi pentru problemă) pentru că nu ai **deschidere**
    4. Nu ai deschidere datorită **presupunerilor instituţionale**, datorită aroganţei instituţionale pe subiect - ştim noi şi teologie (integrativă) şi management.
3. Este evident că în Ecumenism s-a sărit direct la dialog, ceea ce cu un manager nu s-ar fi întâmplat. Un manager nu permitea sărirea de paşi intermediari. Stai pe fiecare pas 6 luni, ca să nu mai pierzi 100 de ani.
4. Tu ca instituţie nu ai o problemă cu dialogul, ci cu tezele şi managementul. Şi aici trebuie sesizată o problemă instituţională gravă, care afectează discuţia, care trebuie rezolvată corespunzător.
5. Faptele rămân: nu s-a explicat în Sinod problema de rezolvat, opţiunea A şi opţiunea B, stadiul problemei. Deci nu ştii ce faci. Nealinierea instituţională cu necesarul de management al problemei este cauza acestei debusolări generale.

18. Ne dorim o instituție care să facă față discuției, nu care să cedeze sub greutatea acesteia în compromisuri

1. Nu ne dorim o instituţie care să nu facă faţă discuţiei, care să cedeze sub greutatea acesteia în compromisuri precum Săptămâna Accept. Nu ne dorim o instituţie care în lipsă de soluţii să se erijeze în direcţii de compromis, să asculte de cei care în istorie nu au altă cale şi destin decât compromisul, catolicii şi protestanţii.
2. Discuţia aceasta poate fi gestionată integral de Ortodoxie. Nu este nevoie de niciun compromis în dialogul ecumenic. Un manager de program responsabil îţi gestionează această discuţie, nu este ceva negestionabil.
3. Instituţia trebuie să asume complexitatea la nivel de management şi să înţeleagă că este nevoie de expertiză dedicată. Ajunge cu o abordare limitată istorică. Astăzi nu ştiu dacă există cineva să facă faţă acestei discuţii în instituţie. Ştiu că doar un manager profesionist va avea puterea să o adune pentru că doar acesta are mentalitatea şi experienţa pe astfel de discuţii şi problema.
4. Instituţia trebuie să înţeleagă că este captivă unui timp care nu suportă rezolvarea acestei probleme şi că trebuie să schimbe abordarea de soluţionare. Ecumenismul ar trebui să fie ceva mai mult decât o încercare.
5. Instituţia trebuie să refacă discuţia într-un format corect şi cu oamenii care trebuie, dacă doreşte să facă ceva. Că vrei, că nu vrei, laşi deoparte orgoliul instituţional (că tu trebuia să faci), şi cheamă-ţi oamenii care trebuie să apară în discuţie. *Morţii cu morţii, vii cu vii*. Tragi linie, corectezi (pocăinţă) şi mergi mai departe. Corectează ce e greşit în mod responsabil. Hristos ne cere pocăinţă, responsabilitate în corectarea. Haideţi să corectăm discuţia.

19. Antiecumenismul actual fără o soluție este doar o lamentare continuă (1)

1. Un antiecumenism care tot ce poate spune este „Ecumenismul este rău” devine în timp o lamentare continuă. Şi antiecumenismul are obligaţiile lui, nu doar să privească partea negativă. Mai există o jumătate a discuţiei care va trebui discutată şi confruntată de antiecumeniști.
2. **Ecumenismul este un nivel peste dialogul ecumenic. Ce trebuie făcut la nivelul dialogului ecumenic?** Părintele Stăniloae a încercat să aducă „Coordonatele ortodoxe ale dialogului ecumenic”. Asta trebuie făcut în antiecumenism, o teză autentică a Bisericii pentru aceste coordonate. Nu doar lamentare teologică, CMB e rău, Toronto e rău, Creta rău, totul e rău. Bine, dar pune şi tu ceva acolo. Undeva trebuie să aducem discuţia la mijloc între dialogul ecumenic şi Ecumenismul degenerat. Asta am încercat să fac în această discuţie.
3. **O discuţie comprehensivă nu poate fi susţinută decât de un manager de program. Capacitatea de a susţine şi direcţiona profesionist şi competent astfel de discuţii va fi găsită la un manager de program.** În instituţiile moderne aceştia sunt cei care direcţionează discuţii atât de complexe. Pentru că astfel de discuţii devin mult prea complexe, o ştiinţă a managementului şi o practică s-au dezvoltat, pentru a sprijini în instituţii astfel de iniţiative.
4. Nu poţi pune oricine doar pe competenţă tehnică-teologică în instituţii să gestioneze programe de 10 milioane de euro pentru că nu va funcţiona. **Bias-ul de logică**, e bun tehnic (teologic) deci va merge şi managementul, nu e valid. 150 de ierarhi sau teologi nu sunt egali cu un manager de program. De ce nu face zidarul şi arhitectură? Pentru că nu e acelaşi lucru, deşi în capul lui e doar la un pas de competenţa de arhitect.

19. Antiecumenismul actual fără o soluție este doar o lamentare continuă (2)

1. Pe subiectul antiecumenism trebuie venit cu ceva nou. Şi acest ceva nou este o abordare coerentă cap-coadă la nivelul dialogului ecumenic. Discuţia are nevoie de o aşezare în alte coordonate. Decât cu anateme şi condamnare nu mai bine te duci cu o soluţie? Nu are mai multă putere o soluţie şi o teză cap-coadă decât întreg antiecumenismul actual? Un antiecumenism care rezolvă problema, nu este mai legitim şi deplin decât ce se face astăzi?
2. Antiecumenismul a reuşit să condamne doar abaterile. De ce nu are puterea să ducă discuţia mai departe la nivel de management? Antiecumenismul nu are nicio şansă în aceste condiţii.
3. **Degenerarea actuală din Ecumenism nu poate fi oprită decât dacă le arăţi celor din instituţie ce se întâmplă la nivel de soluţie teologică**, să arăţi că există un delta de 50%, un necesar de acoperit, care dacă nu este acoperit tot ce se va întâmpla în Ecumenism este compromis.
4. Antiecumenismul trebuie să mute discuţia şi atenţia la nivel de soluţie, de la nivel de condamnare continuă şi toxică de la un punct încolo a Ecumenismului. Nu poţi să rămâi blocat doar în perspectiva aceasta. Pune şi cealaltă jumătate a discuţiei. Antiecumenismul aduce doar jumătate din discuţie. Nu este acceptabilă nici abordarea aceasta, dar este mai corectă decât cea ecumenistă. Siguranţa Bisericii primează şi trebuie să ne separăm de Ecumenism, atunci când este însoţit de erori atât de mari.

19. Antiecumenismul actual fără o soluție este doar o lamentare continuă (3)

1. **Antiecumenismul a consumat deja fondul discuției. Ce să mai cauți în antiescumenism suplimentar?** Antiecumenismul actul este o abordare marginală în care se caută capete de anateme, condamnare în diferite puncte, mai cauți vreun detaliu în CMB, Toronto, Adunările CMB, BEM și alte lucruri poate mai consolidezi cu 0.1% ce s-a spus deja pe subiect, mai cauți vreo virgulă, de parcă ar putea da relevanță și schimba discuția, cumva o pierdere în tot felul de detalii. **Crede cineva că te ajută să mai cauți 2 anateme și 3 capete de idei marginale?** Cohorte de antiecumeniști sunt pierduți în căutarea de capete de anateme și idei marginale. Asta nu este o abordare corectă. Ție îți trebuie management aici.
2. Păi abordează direct esența discuției, factorul de convergență natural și discută despre acesta, nu doar despre anateme și diferitele spețe de încălcare a limitelor ortodoxe. Sunt încălcate, se știu, treci la următorul punct. Dacă nici antiecumenismul nu poate aduce tezele și nici o perspectivă asupra subiectului, atunci să se facă o discuție generală pentru că subiectul este blocat. Trebuie făcut și antiecumenismul dar de la un punct încolo întreabă-te și tu cum scrii tezele astea că tot asta va trebui să faci în final. Vino cu o propunere cap-coadă, cu o teologie, nu doar cu niște capete de anateme.
3. Antiecumenismul este cel care trebuie să dovedească cerebralitate dar și capacitate de soluționare. Când antiecumenismul va aduce o soluție își va consolida legitim propria poziție. În loc să mai cauți vreo anatemă, un capăt de condamnare, vreo speță de încălcare a ceva în Toronto, BEM și CMB mai bine faci tezele ortodoxe și le arătăți celor din instituție că sunt pe o cale greșită și că nu rezolvă problema. O să meargă mai rapid calea aceasta, este mai relevantă și este calea autentică a discuției. Oricum aici trebuie să ajungem. Dovedește-le că teologic și la nivel de management Ecumenismul nu este ce ar trebui să fie pentru o discuție despre întoarcerea în unitatea Bisericii.
4. **Dacă antiecumenismul aduce o soluție se va legitima deplin în discuție și va putea solicita instituției să oprească tot ce face, pentru că instituția nu are control asupra discuției. Pentru că lucrarea lui Dumnezeu se va dovedi a fi nu în dialogul ecumenic/Ecumenism. Va arăta lucrarea lui Dumnezeu – asta arătăm.**

19. Antiecumenismul actual fără o soluție este doar o lamentare continuă (4)

1. După ce antiecumenismul termină lista şi cazul împotriva Ecumenismului şi trage linie, după ce răsuflă pe toate spețele rele ale Ecumenismului, ce urmează? Că nu este suficientă putere acolo să muți Ecumenismul de unde este. Ai făcut lista de încălcări, de spețe, ce urmează? Şi aici se blochează antiecumenismul şi nu ştie să mute discuția mai departe, identic cum Ecumenismul se blochează în blocajul de soluție.
2. Tu trebuie să analizezi rădăcina problemei de rezolvat, la nivel de teze. Şi **exact în acest punct începe o discuție care nu poate fi adusă nici de Ecumenism şi nici de antiescumenism**, o discuție de management, care trebuie purtată de cineva care să poată articula un discurs de management în formatul probleme, status, paşii următori. Pentru că exact aici se blochează şi Ecumenismul dar şi antiecumenismul.
3. Pe de o parte Ecumenismul a scris blocaj în Creta, iar de cealaltă parte şi antiecumenismul este în aceeaşi stare. Iar aici discursul poate fi continuat doar prin management.
4. **Şi aici se rupe firul discuției, când trebuie începută o discuție profesionistă şi nici Ecumenismul dar nici antiecumenismul nu pot face asta. Blocaj în Ecumenism la nivel de soluție, blocaj în antiecumenism după ce s-au epuizat toate anatemele şi spețele de încălcare de limite ortodoxe. Aici este punctul în care discuția se ridică la nivel de management şi trebuie management profesionist când ambele părți sunt blocate. Şi în stânga şi în dreapta e la fel, nici Ecumenismul şi nici antiecumenismul nu arată bine.**

19. Antiecumenismul actual fără o soluție este doar o lamentare continuă (5)

1. De aici trebuie începută o discuţie structurată. Şi aceasta trebuie adusă cu ambele părţi la o masă de discuţie unde nu să se discute speţele de încălcare, o masă care să nu fie loc de răsuflare şi nici de polemică, ci o discuţie în care să se poată aborda ambele feţe ale problemei problema de rezolvat, dialogul ecumenic/Ecumenismul-necesitatea instituţională, dar şi antiecumenismul-păstrarea limitelor ortodoxe.
2. **Discuţia aceasta trebuie preluată aici, în acest punct de un manager profesionist care să facă ordine şi în ce spune instituţia şi în ce spune antiecumenismul. În acest punct discuţia trebuie transferată către cineva care poate pune ordine în astfel de discuţii (care sunt comune în firmele mari, mult mai deschise către dialog).**

20. Ecumenismul devine un fel de pierdere universală de timp, o abordare superficială a discuției

1. Dacă aveai un manager de program îţi aducea specific lista de probleme din toată discuţia. Îţi articula precis prima problemă, tezele incomplete.
2. Fără teze scrise şi fără management Ecumenismul devine un fel de pierdere universală de timp în discuţie, o abordare superficială a discuţiei, ceea ce a şi dus la degenerarea discuţie. **Tu nu ai teza primatului, discuţi de 100 de ani despre primat şi ai zero rezultate. Cineva trebuia să se trezească aici.**
3. Şi tot ce se face este se mai face un Sinod, se mai face un „dialog”, se mai simulează efort dar fără valoare, chestii de umplutură care până la urmă devin umplutură în subiect. Se pierde timpul pentru că nu se înţelege ce e de făcut dar şi pentru că nu există managementul care să adune discuţia. Şi la fiecare 10 ani se mai scrie un document „zero progres”, ca să se confirme că nu s-a înţeles problema de rezolvat. Câte documente sunt scrise până acum cu „zero progres”? Există o lucrare cu aceste documente, cu o temporalitate a acestora, de câte ori s-a spus aceasta? Există un document al terminologiei şi vocabularului folosite în timp pe această constatare repetată a progresului zero?
4. **Ecumenismul are imaginea unui proiect instituţional eşuat, şi asta datorită unui management defectuos**. Doar de la management se trage asta. Managementul ar fi pus pe picioare discuţia. Iar instituţia nu are opţiuni de rezolvare, nu reuşeşte să acopere această zonă şi doar tergiversează discuţia la nesfârşit. Ecumenismul este un eşec care va degenera, care are potenţialul să devină o catastrofă teologică universală.

II. Dialog ecumenic/Ecumenism (management) pe încercate

21. Ecumenism pe încercate - Și totuși discuția trebuie purtată profesionist (1)

1. Chiar nu este nimeni în Biserică să poată discuta problema asta în mod profesionist? Aş provoca această cutumă instituţională şi aş arăta către mulţi manageri de program care pot aduce contribuţii relevante în discuţie. Este o problemă de management, ca oricare alta, în care competenţa generală de management de program este utilizabilă.
2. Ecumenismul este o modalitate de a face ceva care trebuie făcut profesionist. Ecumenismul actual e cu CMB, cu dialoguri bilaterale, cu multă muncă, cu de toate. Dar nu cu management. Cu ierarhia în frunte, dar nu cu o competenţă necesară. În fruntea discuţiei era necesar să fi stat competenţa, nu ierarhia. Documentul din Creta este tehnic, se scrie într-un format:
    1. Obiective clare, beneficii – e direnţă între obiective şi beneficii
    2. Statusul actual al problemei de rezolvat şi al discuţiei
    3. Strategii şi discutarea opţiuni de soluţionare. Analizare opţiunilor, opţiunea A şi opţiunea B
    4. Listă de probleme, riscuri, presupuneri, oportunităţi
    5. Următorii paşi
    6. Analiza adusă pentru susţinere, bibliografie, fundamentare pentru opţiunile de soluţionare, să poţi face o afirmaţie de tipul „direcţia este opţiunea A sau B” sau altceva.

21. Ecumenism pe încercate – Doamne ferește să fie dată problema din mână (2)

1. Mai bine nu rezolvăm problema decât să o dăm din mână.
2. În Creta trebuia să ajungi să poţi face o afirmaţie de tipul:
    1. Opţiunea A, avem analiza care arată clar că există delta 20-40% teologic şi e nevoie de dialog. Stagiul 1
    2. Opţiunea B, avem analiza, suntem perfecţi, am terminat totul în teologie, suntem la finalul teologiei, nu se mai poate nimic în teologie, suntem în Stagiul 3 al problemei şi facem dialog. Sau cel puţin este oportun un dialog în acest punct. Dar demonstrează asta.
3. Sinodul nu a determinat pe baza unei analize dacă este oportun un dialog sau dacă este oportună şi necesară o analiză generală a teologiei şi construirea unui etaj teologic necesar discuţiei. Şi la sfârşit, pe baza analizei A şi B facem soluţie, ieşit din CMB, criterii, principii, direcţie de management.
4. Dacă tu ca instituţie ai bunăvoinţa să lucrezi, fă asta în direcţia corectă. Nu ne băga pe toţi în ispită, doar pentru că tu ca instituţie nu ştii să gestionezi discuţia şi ai deschis greşit o discuţie universală despre unitate.
5. La un moment dat o să facă cineva din Biserică un bilanţ autentic al discuţiei. Subiectul este condus greşit de instituţie de zeci de ani. Păi nu o să îţi facă niciodată un teolog management la nivelul de complexitate cerut de discuţie. Subiectul e greu şi pentru manageri de program cu experienţă, ce să mai spunem pentru teologi. Cine ţi-l rezolvă ţie din instituţie pentru că nu ai pe nimeni în instituţie la nivelul la care să ţi-l pună pe picioare?

21. Ecumenism pe încercate – Neacordarea instituțională cu prezentul (3)

1. **Problema nu este gestionată corect la nivel de management pentru că Sinodul este prea în vârstă. Este rupt de realitatea actuală de management, de realitatea timpurilor.** De asta nu se face față la discuția asta, cultura instituțională neacordată cu realitatea acestor timpuri. La Creta tu trebuia să ai un manager de program, nu doar ierarhi.
2. Programe la acest nivel de complexitate se rezolvă în afara Bisericii în organizații mari. Astea sunt probleme rezolvabile. Dacă în Biserică nu a ajuns încă această cultură actuală de management, dacă ai ierarhi cu 1-2 generații în urma culturii actuale, atunci **este o problemă de actualizare instituțională și de acordare a ierarhiei cu prezentul**.
3. Statistici vârstă Sinod:
    1. Medie vârstă întregul Sinod: 64 ani (fără episcopi vicari)
    2. Medie vârstă mitropoliți: 73 ani
    3. Avem nevoie de un Sinod acordat cu aceste timpuri, cu o medie de 55 de ani. Sinodul este cu 10 ani mai bătrân decât trebuie. Regula de pensionare actuală pentru ierarhie este de 70 de ani, 2 ani grație și tot se pune până nu mai există niciun fel de regulă. Ar trebui respectată o regulă de tipul 65 ani ierarh, 68 ani mitropolit, 75 ani patriarh. Excepția este simplă, ai Catedrala Mântuirii Neamului rămâi, dacă nu, transferă, este transferabil, rămâi într-un post onorific, ajuți. Nu pleci de tot, rămâi consilier în episcopie și ajuți, dar altul acordat cu timpul să facă ce trebuie. Tot stăm la poveşti.
4. Biserica are nevoie să fie acordată cu aceste timpuri, în pasul timpului. Fiecare an peste această vârstă de 65 de ani este o problemă pentru Biserică, pentru că se pierde acordul cu aceste timpuri – e în minus, nu în plus. Nu este „eficiență” ci este „lipsă de acord cu aceste timpuri”. Îl ții în scaun că ar fi mai bun pe operațional cu 30%, dar omul acela este pierdut de aceste timpuri, are -80% la acord cu aceste timpuri. Biserica a avut întotdeauna acordul cu timpul său. Creșterea mediei de vârstă cu 20 de ani trebuie gestionată responsabil, nu protejați 50 de oameni în defavoarea a 20 de milioane.

21. Ecumenism pe încercate – O limită corectă trebuie să ajute Biserica (4)

1. Nu putem avea o abordare matusalemică în Biserică, generaţii mult prea în vârstă faţă de nevoile Bisericii, oameni care au pierdut legătura cu aceste timpuri. Astăzi avem un Sinod cu 1-2 generaţii în urmă. Peste 65 de ani ar trebui ieşit la pensie, pentru că Biserica are nevoie de oameni din aceste timpuri. Şi orice an peste aceasta vârstă nu este în favoarea Bisericii, care pierde pe ansamblu legătura cu acest timp. De asta nu se face faţă la discuţia asta, cultura instituţională neacordată cu realitatea acestor timpuri. Pentru că în special în Sinod acest lucru devine o problemă, pentru că sunt foarte puţini acolo. Nu ar trebui să stăm noi în Biserică să le spunem să plece la pensie. Biserica nu a avut până astăzi această problemă, iar ierarhia a fost întotdeauna cuplată la timpul Bisericii, media de vârstă fiind cu mult mai scăzută acum 200 de ani.
2. Creta este un fel de neînţelegere de către oameni prea în vârstă a unei lumi şi realităţi schimbate, care poate rezolva astfel de probleme, dar nu în modul istoric, cu care sunt învăţaţi. Problema unităţii creştine nu este problema în sine, ci este obişnuinţa instituţiei cu un anumit mod de a rezolva probleme, o incapacitate de acordare cu realitatea de astăzi. **Problema este deplin rezolvabilă – astfel de probleme se rezolvă astăzi, sunt instituţii care rezolvă probleme şi mai complexe.** Dacă ierarhia era mai flexibilă deschidea discuţia.
3. **Ecumenismul este o teză de management, nu teologică. Nu e administraţie.** Dacă tu ca instituţie subestimezi necesarul critic de management pentru că nu ai văzut un nivel profesionist de management (ai nevoie doar de administraţie), şi rămâi cu 100 de probleme nerezolvate aici, nu poţi face un plan de rezolvare sistematică ajungi să nu le rezolvi niciodată. La Creta instituţia trebuia să vină cu un plan. Atunci ce faci, rămâi fără soluţionare şi nu le vei rezolva niciodată. Şi nu vei rezolva discuţia. Sinodul nu a numit un manager de program, nu e acordat cu necesarul discuţiei. Instituţia subestimează masiv necesarul de management al discuţiei, competenţa teologică şi administrativă nefiind competenţă de management. Biasul de logică este evident. Este ierarh sau bun dogmatist, deci automat este şi bun manager în discuţie – nu merge aşa în management.

21. Ecumenism pe încercate – Ecumenismul, deja-vu de management (5)

1. Tu ca instituţie nu ai astăzi un plan de soluţionare şi nici de înţelegere a problemei. Un manager aici se uita, la cum articulezi la nivel de management discuţia.
2. **Retorica „dialogului" este evident o abordare filologico-umanistă**, nu un plan viabil. Este evident lucrare a filologilor şi nu de management. Dacă ar fi existat un manager în discuţie nu se auzea altceva decât „**management, plan**, probleme, soluţie, următorii paşi". Vocabularul trădează abordarea.
3. *S-a pierdut tehnicul în detalii, nu are vederea de ansamblu, asta se aude între manageri.* Ecumenismul este o problemă clasică de management, în care tehnicul, echipele de execuţie, stau 6 luni cu probleme (100 de ani în acest caz) şi nu reuşesc să se organizeze, şi încearcă prin discurs tehnic să „rezolve" – de asta auzi dialog-execuţie şi nu management-plan, pentru că îşi lipseşte un manager şi ai doar nivelul de execuţie nu şi cel de management. Vocabularul trădează cine controlează discuţia. Şi intră un manager şi în 1 săptămână reglează şi organizează discuţia. Ecumenismul este un **deja-vu la nivel de management**, în sensul de folosire incorectă a specialiştilor tehnici, dar pentru management, pentru ca apoi discuţiile să se încurce deplin la nivel de management (CMB, Creta şi altele), pentru ca aceştia să încurce discuţiile de management.
4. Şi aici îţi trebuie un manager, să te ia pas cu pas, metodic, prin toată discuţia, să nu sară niciun pas al discuţiei. Să nu sari cumva ceva, şi apoi să te trezeşti precum la Creta, că teologii cred că sunt în Stagiul 3, au trecut direct la dialog, când de fapt tezele şi problema în sine este în Stagiul 1. Un manager le-ar fi atras atenţia cu putere în discuţie.
5. Tu eşti la 100% în percepţia ta pe subiect, în realitate tezele sunt la 20% şi ai pretenţii şi vise de 100% şi te-ai apucat de dialog. Tezele arată ca fiind insuficiente şi tu te duci în dialog. Dai cu dialogul în loc să dai cu tezele şi management. Stagiul 3 este doar o închipuire asupra discuţiei. Stagiul 1 este realitatea obiectivă. Şi fără un manager care să te culeagă ca instituţie din visare şi să te ţină ancorată în realitate, cu picioarele pe pământ, să te ţină coerent în fiecare pas, nu stăpâneşti şi nu controlezi discuţia.

21. Ecumenism pe încercate – Disciplinarea discuţiei nu se va face prin filologie (6)

1. Filologii se vor apuca de poveşti la faţa locului şi vor pierde coerenţa discuţiei. Aici ai nevoie de un manager. Asta este problema Ecumenismului că nu a existat în 100 de ani nici măcar un teolog să fi adunat firul discuţiei. Este o misiune imposibilă pentru teologie aşa ceva. Dar nu pentru management. Dpmdv. tu nu îţi faci asta fără un manager.
2. Nivelul de pregătire şi pregătirea specifică a oamenilor care să rezolve această problemă este cu totul altceva decât se presupune în instituţie. Instituţia nu are nivelul de pregătire necesar discuţiei. Îţi trebuie oameni formaţi în organizaţii exterioare, cu o cultură organizaţională şi de rezolvare a problemelor foarte puternică. Trebuie oameni din organizaţii excepţional de puternice. Nu excepţional de teologi sau adminstratori ci excepţional de ancoraţi în realitatea de management actuală.
3. Şi astăzi se produc 2-3 capete de idei în diferite subiecte, 10-20% analiză pe subiect, se produc multe poveşti şi înfloriturі, se adaugă în reţeta teologică istorie şi referinţe bogate la istorie şi rezultă un folclor teologic cu puţină analiză în care nu descurci o problemă şi nicidecum nu ai convergenţă pe aceasta. Şi după ce se produc X volume pe subiect apare percepţia de 80-100% completitudine pe subiect. Ai mult, dar e puţin de fapt. Sub acest mult zace un foarte puţin. Volum mult, multe înfloriturі, puţină esenţă şi puţină demonstraţie. Şi aici îţi trebuie teze cu 60-80% completitudine de analiză, unde să poţi discuta o teză. Şi din folclorul teologic nu mai înţelegi nimic, pentru că deviază în discuţii laterale şi aruncă discuţia în toate direcţiile.
4. **Disciplinarea discuţiei este management. Dialogul ecumenic/Ecumenismul trebuia disciplinat, organizat, adoptată o abordare metodică, de management, nu una filologică. Discuţia asta nu poate fi lăsată pe mâna filologilor. Nu ajungi nicăieri aşa.** De asta s-a inventat şi pus la punct managementul profesionist, pentru disciplinare discuţiilor complexe, să ajungi la capăt cu ele, altfel pierzi firul precum Ecumenismul actual.

21. Ecumenism pe încercate – Nu instituția alege cum se rezolvă problema (7)

1. Dacă îi spui cuiva din Sinod că trebuie management de program, înțelege ce spui, înțelege limbajul, terminologia, că nu sunt învățați cu așa ceva? Sunt cu hârtii administrative, asta e viața lor. Și asta s-a produs la Creta, o hârtie administrativă, dar nu un plan de management. Viața lor e administrație, nu management de program. Înțeleg cei din Sinod că există o altă ramură a managementului care se ocupă de ce vor ei să facă și că nu administrația acoperă așa ceva?
2. Eu mă întreb foarte serios dacă ai cu cine să vorbești în Sinod această problemă și dacă Sinodul înțelege complexitatea de management a problemei. Eu văd programe de management foarte complexe și mă uit și la problema asta. Este o problemă foarte complicată la nivel de management. Dumneavoastră înțelegeți că o administrație nu face față la astfel de probleme? Mă întreb dacă e cineva în Sinod care să înțeleagă asta.
3. **Nu instituția alege cum se rezolvă problema ci Dumnezeu.** Este sigură instituția că a înțeles perspectiva de soluționare și că Dumnezeu a ales instituția în a ajunge singură, doar prin efort propriu la soluționare? Este competența cărturărească cea prin care se poate rezolva problema, sau doar e cea oferă un **set de prejudecăți în discuție**? Puțină deschidere și destupare în abordare ar trebui să fie înțeleasă, pentru că o competență cărturărească nu este egală cu o alegere divină în soluționare. Iar puterea instituțională nu este egală cu înțelepciunea și perspectiva de soluționare. **A ales Dumnezeu doar instituția să se ocupe de totul**, precum se afirmă în Creta? Sau unii sunt pe primele scaune ale discuției din proprie inițiativă?
4. **Instituția a validat presupunerea că problema este teologie istorică, cultură și administrație** și se rezolvă numai pe această cale și doar de oamenii instituției, **precum a propus la Creta?** Pare o afirmație indirectă forțată, făcută de instituție la Creta. Doar oamenii instituției au rămas în Biserică să cugete cele ale Bisericii și doar aceștia pot cugeta cele drepte? Reducționismul catolic la o castă privilegiată a clerului absolut pare să fie o dogmă actuală lucrată și în Ortodoxie.

21. Ecumenism pe încercate – Creta şi comentariile despre coperta Sinodului (8)

1. Instituţia nu are posibilitatea de a se apăra în discuţie. La Creta nu a produs un plan de management. Creta e o discuţie pur de management, susţinută incorect. Acea discuţie trebuie refăcută.
2. Dacă te uiţi la **reacţiile Bisericii post-Creta**, ai să vezi **comentarii teologice**, legate de Toronto, CMB, acceptare, dar **niciunul legat de management**. Adică nici instituţional şi nici în Biserică nu se poate susţine subiectul la nivel de management. Foarte **multe comentarii legate de formă, copertă**, problemele marginale teologice, dar niciun comentariu relevant legat de direcţia de management. De ce am ajuns la discuţia despre infrastructura de dialog şi CMB şi nu am discutat despre soluţie, de ce vocabular de panică, de ce vocabular confuz, general, de blocaj şi neînţelegere – acestea sunt comentariile legate de Creta, poticnelile teologice de la fiecare pas ale Sinodului. Dar de fapt aici stă **greul Sinodului şi greşeala capitală a acestuia**, în **negestionarea relevantă la nivel de management a discuţiei**. Şi Sinodul ştie asta, a înţeles asta, doar despre asta a vorbit.
3. Aici întrebarea este dacă nici instituţia şi nici teologii Bisericii nu pot susţine subiectul, de ce nu este profesionalizat şi de ce nu sunt aduşi oameni care să ştie ce fac?
4. **Ecumenismul e o discuţie de management, încurcată deplin de teologi.** E o teză greşită de management făcută de teologi şi nu de manageri. Pai dacă nu ai oameni profesionişti şi lucrezi doar cu teologi, atunci ajungi la un Ecumenism degenerat pe zona de management. Cineva trebuie să iasă în faţă şi să aducă claritate la nivel de competenţe necesare discuţiei, a ocoli acest punct doar ar face rău discuţiei. Cineva trebuie să spună acestea, altfel discuţia rămână îngropată pentru vecie. A nu spune acestea este doar a condamna discuţia.

21. Ecumenism pe încercate – Ecumenismul actual, făcut la nivel de hobby, fără resurse suficiente și fără cadru de management (9)

1. **Ecumenismul actual, activitate făcută în fundal, nu cu focus şi dedicare.**
2. La Catedrala Mântuirii Neamului s-a stat un an întreg să se discute tema, 50-100 de oameni, sau mai mulţi, într-o sală, din nou, la sugestia exterioară a Ordinului Arhitecţilor, care a propus acest format de lucru. Ce era nevoie în dialogul ecumenic: consolidarea similară a tezelor, dar cu management.
    1. Forum Primat – făcut un forum de 50 oameni, care să lucreze pe asta
    2. Forum Filioque – 50 oameni
    3. Forum mărturia harului şi a comuniunii – 50 oameni
    4. Forum eclesiologie – 50 oameni
    5. Forum metodă şi organizare argumentativă, poziţie argumentativă – 50 oameni
    6. Forum teză protestantă – 50 oameni.
3. Tezele acestea trebuie luate şi discutate în forumuri corespunzătoare. Astfel de forumuri sunt necesare în fiecare discuţie. Aşa se rezolvă problemele. Aşa pui 2-3 oameni pe fiecare subiect, de ochii lumii, să facă ceva, găseşti mai mult un ţap ispăşitor. Nu arunca în spatele a 2-3 oameni teze incomplete, care trebuie completate de forumuri largi. Nu ar trebui să vedem scris la fiecare 10 ani „blocaj, zero rezultate” – cauza este aici, în teze. Dacă nu au ieşit tezele, mai incrementezi (cu alţi oameni şi altă abordare).
4. Eu ca manager asta aş cere aici, să se facă forumuri responsabile, să nu se mai îngroape discuţiile în birouri, să se facă o lucrare la nivel de şantier, nu la nivel de hobby personal. Plăteşte oameni să lucreze pe subiect. Cu raport săptămânal. **Ecumenismul actual este făcut la nivel de hobby, nu e organizat, nu există dedicare.** De asta nu îţi faci tezele că nu ai reuşit să aduni oameni în discuţie să creezi un format de discutare a tezelor.

21. Ecumenism pe încercate – Dacă ai fi dat problema mai departe ai fi rezolvat-o (10)

1. **Dacă ai fi dat-o, ai fi rezolvat-o până acum. Chiar nu se poate rezolva problema, sau nu se poate rezolva *de către instituţie?***
2. Trebuie sprijiniţi cei care vin cu planuri de soluţionare. Tu ca instituţie nu ai astăzi opţiuni de soluţionare. Dacă nu ai, externalizează soluţionarea, că şi aşa nu faci nimic pe subiect. Nu poţi, dă-o la altul, dar nu o mai ţine la tine. Pune unul extern să îţi facă asta. Sprijină-l pe cel care vine cu un plan de management. Lasă pe altul să facă.
3. E pe încercate aici, încearcă orice se poate, încerci şi sus şi jos şi la picioare şi în toate direcţiile. Dar nu mai ţine blocată problema. E prea importantă să mai conteze orgoliul instituţional. Mai contează cine face asta, cât timp e făcută? Pune bani deoparte, plăteşte oameni şi fă-o, nu o mai ţine blocată. Tu ca instituţie sau mai bine zis ca birocraţie instituţională devii o problemă şi un factor de blocare. Ai făcut Catedrala? Pune bani pentru lucrări, găseşte un contractor şi supervizează lucrările - şi aici e la fel, nu e nicio diferenţă. Nu costă aşa scump financiar, dar te costă că pierzi timpul la nivel de misiune. Alţii ar fi rezolvat-o până acum. Fă un contract şi aici că tu nu poţi face asta. Avem teologi intern suficienţi - şi cine spune că teologii or să rezolve asta, de unde presupunerea asta?
4. Competenţă, resurse şi organizare, aliniate la nivelul corespunzător. Astăzi instituţia nu asigură nici competenţele nici resursele şi nici organizarea necesară. Ce se spune de către instituţie pe subiect este insuficient în orice direcţie.
5. Părintele Stăniloae a fost mai pragmatic: nu se poate teologic cu ce avem astăzi, mai trebuie ceva la nivel de dezvoltare teologică. Cel puţin a fost onest şi a dat-o mai departe discuţia. A făcut un anunţ public. Instituţia încă nu a ajuns la smerenia părintelui să accepte un dialog pe această problemă. Părintele Stăniloae a ajuns prin smerenie mai departe decât instituţia şi mult mai repede. A mai încercat instituţia şi alte proiecte majore şi nu au ieşit. Astfel de proiecte majore nu sunt chiar imediate nici pentru instituţie. Mai ales unul de 2 milenii.

21. Ecumenism pe încercate – Dialog ecumenic pe 2/10 linii (11)

1. **Reţeta ortodoxă în Ecumenism: este simplă: linia 1 + linia 2 + triumfalism + patriotism ortodox + dialog**.
2. Exemplu de dialog ecumenic: dialogul ecumenic pe primat e ca un email cu 2 linii: unora le place sobornicitatea unora le place primatul. Şi de fapt trebuie trimis un email cu 10 linii, complet. Şi apoi se stă la discuţii pe ce s-a vrut la linia 1, ce s-a vrut la linia 2, zeci de ani şi apoi se produc documente de tipul blocaj.
3. Şi apoi apare întrebarea *De ce nu văd catolicii că noi suntem buni şi că ei sunt răi?* Doar am scris 2 linii pe subiect, de ce nu le înţeleg. Nu e cam puţin? Şi apoi ne obfuscăm, doar suntem ortodocşi, nu avem noi dreptate, de ce nu ne înţeleg? Mai trebuie ceva la emailurile astea simple ortodoxe. Şi reţeta ortodoxă e simplă, învăţăm emailurile pe de rost, de la cap la coadă şi de la coadă la cap şi apoi ne umflăm cu patriotism – dar nu rezolvăm problema, care este lipsa de analiză.
4. Şi asta e teologia astăzi în subiectele de dialog ecumenic, se produc 2-3 idei, 10-20% analiză, se adaugă poveşti şi înfloriturişi se creează un folclor nerelevant, incomplet, cu prea puţină analiză pe subiect. Şi nu înţelegi nimic din teza respectivă care nu este material de dialog ecumenic.
5. **Tu nu ai material de lucru în dialogul ecumenic, nu ai informaţii suficiente aici – de ce nu se înţelege asta?** Discută fiecare subiect precum s-a lucrat la Catedrală. La nivel de procese nu există altă opţiune. Chiar instituţia nu a învăţat nimic de la Catedrală? Catedrala e acelaşi proces ca şi ce trebuia să se întâmple în dialogul ecumenic.
6. Noi nu avem primatul astăzi, să terminăm discuţia cu dialogul. Nu suntem la 60-80% din teză, suntem la 20%. Să terminăm cu retorica dialogului, suntem departe şi de dialog dar şi de un realism care să ne aducă pe pământ cu aşteptările. Noi nu ne-am explicat nouă teza, ce să mergem să le explicăm catolicilor această teză. Este cu totul nepotrivit ce se imaginează astăzi în Ortodoxie, măreţii de analize inexistente la faţa locului.

21. Ecumenism pe încercate – Neconștientizarea amplorii problemei, lipsa de focus și căutatul în hrisoave bătrânești (12-1)

1. Nu se conştientizează amploarea problemei de către instituţie, nu se conştientizează complexitatea discuţiei. Se vede că abordarea este una filologică, visătoare, dar care nu poate produce un plan coerent de soluţionare, fără discurs de management – **discursul de management este cvasiinexistent şi în Ortodoxie, dar şi în CMB**. Cu filologi conducând această discuţie, aceasta este sortită din capul locului eşecului. Totuşi nu sunt cam multe probleme adunate aici, să poată fi rezolvate doar prin „dialog”?
2. Şi reţeta ortodoxă e simplă, aduni folclor pe subiect, capeţi o percepţie că ştii şi apoi urmează desumflarea de la faţa locului, în care nu ţine analiza subţire cu care te-ai pregătit. Se produc sute de volume, se produc cantităţi mari de material teologic, se produc metri liniari de teologie, dar cu prea puţină informaţie relevantă, cu prea puţină analiză, multă istorie, povestiri, dar analiza e ocolită cu dexteritate. Înfloriturii irelevante, abatere a discuţiei, deviere a focusului în abordări şi discuţii marginale.
3. Şi pe lângă răspândirea puţinei informaţiei, se creează această percepţie că ar exista ceva. De aceasta trebuia adunată informaţia, adunată o teză pe fiecare subiect, o teză coerentă care să poată fi folosită ca material de dialog. Nu stai la faţa locului şi cauţi în 100 de volume capete de informaţie.

21. Ecumenism pe încercate – Neconștientizarea amplorii problemei, lipsa de focus și căutatul în hrisoave bătrânești (12-2)

1. **Acesta nu e dialog, căutatul în hrisoavele bătrâneşti a 2-3 idei care să împingă 2 milenii înapoi.** Nu se face așa subiectul acesta. Câteva capete de idei milenare nu rezolvă problema. Sunt doar ancore în discuție nu argumente. Hrisoavele milenare au alt rol în discuţie, au rol de ancorare de suport a scheletului argumentativ, piloni de susţinere, nu corp structural al tezei. Mai trebuie pus ceva.
2. Cu 2-4 piloni nu faci o clădire locuibilă. Aceia ţin structura întreagă, dar nu sunt pereţii, zidurile, nu sunt clădirea în sine. Mai trebuie o cale de acces, uşi, ferestre, nu te uiţi la 4 stâlpi şi îţi imaginezi că ai o clădire. Mai trebuie arhitectură generală, interioară, nu e chiar 4 stâlpi sunt o clădire. Ai 4 idei generale şi tu crezi că ai un argument faţă de catolici şi protestanţi. Ai o grindă şi tu îţi imaginezi că ai o clădire. Cam așa e cu primatul şi sobornicitatea.
3. Este o diferenţă mare între un stâlp de susţinere şi întreg materialul de construcţie. Pe lângă că îţi trebuie mai mulţi stâlpi de susţinere, e nevoie pentru o construcţie integrală de tot materialul, nu doar „avem 3 grinzi” şi avem totul. Ţine-le la nesfârşit în braţe, că nu rezolvi nimic aici. Sunt ale tale, dar mai trebuie ceva.

21. Ecumenism pe încercate – 300-500 pagini analiză pentru primat nu se produc la fața locului (13)

1. **Ca să vedem cum se lucrează în dialogul ecumenic, un exemplu:** dacă de exemplu pentru **primat** tu ai nevoie de o analiză de 300-500 de pagini (nu povestiri şi nu istorie, ci analiză), atunci tu nu le produci la faţa locului. O teză pentru primat atât de mult va cuprinde ca şi conţinut, şi asta separat de istorie, doar analiză în diferite dimensiuni. Va dura 1.5 ani să fie făcută de Biserică, într-un efort larg.
2. Ce se discută astăzi pe primat? Aduni tu informaţie şi material de 300-500 de pagini la faţa locului? Pui 100 de volume şi apoi cauţi în fiecare un capăt de argument? Pentru Dumnezeu, trebuie şi un pragmatism de management aici nu doar abordare filologică. Vii cu vagonul de cărţi, fiecare cu capete de idei la faţa locului? Este cu totul nepotrivit să gândeşti aşa.
3. Arhitectura Catedralei Mântuirii Neamului se face la faţa locului, mai pune cineva o linie, mai trage cineva un perete, sau s-a lucrat altfel, după plan, după proiect? Se adună 10 la faţa locului şi desenează pereţii? Aşa se lucrează în dialogul ecumenic/Ecumenism? Are cineva impresia că duce undeva acest mod de lucru? Sau se vine cu un teanc de hârtii, dosare, lucrate înainte, cu planuri, cu muncă de ani de zile de analiză? Cum lucrezi la Catedrala Mântuirii Neamului, sau acolo nu este un manager de proiect să supervizeze, nu există un plan? Credeţi că discuţia despre dialogul ecumenic nu se pretează unei abordări sistematice şi prin management? Aşa mergem noi în dialogul ecumenic, nepregătiţi, fără o teză unitară adusă de Biserică în fiecare punct principal? Un manager te trimitea acasă să îţi faci tezele corect. Prezintă-te corect în dialog, nu doar cu triumfalism şi patriotism ortodox. Mai trebuie şi tezele scrise în caz că cineva a uitat de asta.
4. Ecumenismul pare un fel de pierdere de raţiune (pierdere cauzată de biasul de logică tehnic=management). Bine că la Catedrala Mântuirii Neamului s-a sesizat Ordinul Arhitecţilor să direcţioneze discuţia, să sugere să se facă nişte discuţii ample, pentru a nu se îngropa în acelaşi mod ca în Ecumenism subiectul. **Dialogul ecumenic/Ecumenismul este doar un subiect îngropat instituţional** prin lipsă de management autentic. Ecumenismul este ceva greşit, aşezat peste dialogul ecumenic, datorită neînţelegerii la nivel de management a discuţiei şi datorită nedisciplinării discuţiei care se poartă în toate direcţiile, pe toate fronturile.

22. Creta, 10 ani, zero efect. Efect invers față de cel dorit. Obligă la deschiderea discuției

1. Creta obligă să se deschidă discuţia. Instituţia trebuie să admită la 10 ani după Creta care este statusul curent al discuţiei. Să admită că **la 10 ani efectul Creta este zero, deci valoarea de problematizare a Creta este nulă**. Au trecut 10 ani, ce aţi rezolvat în 10 ani?
2. **Un manager de program ar fi rezolvat problema sau ar fi avut un ciclu complet de incrementare relevantă pe subiect în acest timp de 5-10 ani.**
3. Instituţia trebuie să admită că este nevoie de o discuţie despre management, despre dialogul ecumenic şi despre conducerea Ecumenismului şi să elimine cutumele cărturarilor şi titulaturilor instituţionale la nivel de management, să înţeleagă că este nevoie de management profesionist. Să treacă la o discuţie profesionalizată, cu nişte competenţe corect reprezentate.
4. Primul pas în dialogul ecumenic este numirea unui manager de program. Aici **nu îţi trebuie un ierarh ci unul bun la metodică de rezolvare a problemelor, să ia fiecare pas în parte, să nu sară niciunul**. **Îţi trebuie cineva bun pe metodică de probleme complexe**, nu o titulatură instituţională care nu are pregătire în aşa ceva. Lipsa de abordare metodică, de disciplină, este problema unităţii creştine. Acest lucru se face milităreşte, cu o disciplină militară. Acesta este un front în care ca în orice front (după exemplul armatelor romane), tehnica şi disciplina superioare câştigă războaiele.
5. **Problema aceasta trebuie salvată de instituţie, care nu poate să o rezolve.** Pericolul Ecumenismului nu stă doar în depăşirea de limite, ci este în **neînţelegerea instituţională a stării discuţiei şi neasumarea unui plan realist de soluţionare**. Instituţia rămâne blocată în părerea de sine pe subiect şi nu poate aduce contribuţia necesară. Cumva instituţia devine primul factor de blocaj al acestei discuţii.

23. Creta, o succesiune de căderi, una după alta, care mai de care mai gravă. Promovare iresponsabilă a unei ideologii a unității (1)

1. Traseul cu totul greşit al Creta trebuie văzut în fraza de începere a Sinodului, în care se afirmă că Ortodoxia „**promovează unitatea creştină”**, adică promovează acelaşi Ecumenism al tuturor, CMB şi tot ce este acolo. Adică ce s-a scris în Creta este că se promovează o mişcare generală despre unitate şi nu întoarcerea la Ortodoxie.
2. Dacă s-a început discuţia cu **„promovăm o ideologie a unităţii”** este clar că tot Sinodul este sub pecetea închipuirilor. Să dai tuturor idei universale despre o „unitate” este o iresponsabilitate teologică largă. Să promovezi într-un Sinod „promovarea unităţii creştine” este o inconştienţă teologică. Unde există în unitate şi identitate acest concept în istoria Bisericii de „promovare a unităţii creştine”, cu care se începe Sinodul? Ce este acest concept de „unitate creştine”, raportat la unitatea Bisericii, o ideologie a unităţii?
3. Prima frază a Sinodului ne arată întreaga abordare din Creta. Prima frază este o pecete asupra a ce s-a făcut la Creta, o abordare în care nu s-a înţeles nimic, şi s-au scris idei incoerente, luate din toate direcţiile, s-a produs un document nelegat, ca să producă totuşi un document. Sinodul a căzut din primul paragraf într-o direcţie greşită. Fraza aceea arată căderea întregului Sinod.
4. Tu nu ai identificat şi adresat problema de rezolvat, dar te-ai apucat de promovat ideologia unităţii? Ideologia unităţii trebuia pusă în capul documentului, sau identificarea problemei de rezolvat? Aşa trebuia să înceapă un document pe o problemă milenară, cu promovarea generală a conceptului de unitate? Aceste afirmaţii dau de gol întreg documentul că nu s-a înţeles instituţional ce trebuie făcut aici.
5. Ţie îţi trebuia un program amplu de scriere a tezelor, nu promovarea de ideologii. Aşa se începe un astfel de document, cu o declaraţie de neînţelegere a abordării necesare? **Dacă ai făcut această afirmaţie, este clar că tu nu vei discuta despre problemă în document, şi că nu ştii ce e acolo**, că doar faci şi tu chestii la întâmplare, promovezi ceva ce nu înţelegi. De ce faci „promovarea unităţii creştine” şi nu „rezolvarea internă a problemei diferenţei istorice de analiză”?

23. Creta, o succesiune de căderi, una după alta, care mai de care mai gravă. Promovare iresponsabilă a unei ideologii a unității (2)

1. Sinodul a început discuţia împiedicându-se în mod grav şi a continuat din cădere în cădere până la sfârşit.
2. Întreg Sinodul este o suită largă de căderi care mai de care mai grave. Apoi am devenit o Biserică inclusivă, „accept”, parte din organizaţiile de tip „accept”, dar pentru catolici şi protestanţi. Instituţia a devenit centrul *accept*, centrul modern al acceptări universale a ereziei. Altceva mai bun de făcut nu aveam în Biserică, decât să ne apucăm de acceptări. Şi aşa mai departe, cu discuţii generale, vocabular general, şi deviere în CMB.

24. Creta este imaginea unei stări de fapt. În unitatea creştină nu se face nimic instituţional. La tezele ortodoxe nu lucrează nimeni în Biserică (1)

1. **Istoria trebuie adunată instituţional şi consolidată. Toate fragmentele acestei discuţii trebuie adunate într-o teză unitară. Există în istorie acest act teologic al Bisericii, de consolidare pentru convergenţă, sau există doar un act de contraargumentare primară împotriva catolicilor şi protestanţilor? Istoria este o contraargumentare primară, nu o convergenţă.**
2. **Problema aceasta nu a fost rezolvată de istorie şi trebuie rezolvată astăzi la nivelul tezelor, fragmentelor şi a întregului argument.** Problemele aici sunt argumentul în general dar şi multitudinea de teze, fiecare cu un grad mai mare sau mai mic de completitudine, care trebuiau toate luate şi discutate. Nimeni nu poate arăta astăzi în istoria Bisericii către un argument şi către o „teologie ortodoxă a unităţii creştine". Dacă am fi avut aşa ceva, în acest mod trebuia să se numească.
3. Problema unităţii creştine are doar bucăţi împrăştiate în istorie, fragmente care trebuiau luate, lipite, consolidate, dezvoltate. **Trebuie cusut acest argument, din tot ce avem în Ortodoxie în istorie. Insuccesul ortodox în dialogul ecumenic vine din fragmentarea excesivă a argumentului, din lipsă de informaţie.** Argumentul ortodox în esenţă este doar o sumă de fragmente şi bucăţi insuficiente pentru o discuţie şi se bazează mai mult pe patriotismul ortodox, dar nu pe analiză. Argumentul ortodox de întoarcere în unitatea Bisericii nu e făcut încă. A confunda teze istorice cu un argument de întoarcere este o confuzie majoră. Ortodoxia face astăzi o mare confuzie legat de ce are în istorie pentru întoarcerea catolicilor şi protestanţilor. Are doar contraargumentări primare, nu teze de convergenţă. Sunt foarte multe găuri şi lipsuri în tezele ortodoxe istorice, lipsuri cronice, care trebuiesc compensate astăzi şi punctual dar şi ca întreg. Haina argumentului ortodox nu e cusută încă, sunt doar bucăţi răspândite în diferite locuri, dar nu o haină completă, să fie îmbrăcată de protestanţi şi catolici.

24. Creta este imaginea unei stări de fapt. În unitatea creştină nu se face nimic instituţional. La tezele ortodoxe nu lucrează nimeni în Biserică (2)

1. Dogmatica actuală are nişte capete, nişte frânturi din acest argument al întoarcerii la Ortodoxiei şi din problemă. Iar acestea nu au fost lipite într-o teză autentică a unităţii creştine. Ortodoxia nu a produs istoric o soluţie pentru acest subiect, iar existenţa unei soluţii în istorie e doar o presupunere. A lucra cu nişte frânturi, fără un argument adunat, coerent, instituţional, e doar ineficient şi bazat pe presupuneri. Şi adunarea acestui argument e subiectul unui management amplu, atât al discuţiei, al problemei, al infrastructurii de dialog.
2. Efortul de consolidare teologic este prea complex pentru a nu se face organizat. Managementul este cel care are instrumentele pentru organizarea unor astfel de iniţiative. La Creta trebuia discutat despre fragmentarea teologică internă, despre consolidarea argumentului, despre dezvoltările necesare. Argumentul trebuie lipit şi produs cu un management specific. Asta trebuia să producă instituţia.
3. Creta e un fel de resemnare a Ortodoxiei în faţa sorţii, un pesimism instituţional în faţa unei sorţi fatidice. Întrebarea de adresat instituţiei: se doreşte rezolvarea problemei sau se doreşte doar „instituţionalizarea, ţinerea sub control instituţional a problemei”? Se doreşte continuarea unui traseu gol de orice idee, de orice soluţie, doar continuarea unui discurs instituţional gol de orice? Am ajuns să trăim şi acest lucru, să scriem la nivel instituţional că Ortodoxia îşi pune speranţa în instituţii eretice. Creta este un mod visător de a gândi, multă speranţă, prea puţin discernământ. CMB, speranţa Ortodoxiei.
4. S-a publicat de către instituţie o „teologie dedicată dialogului ecumenic”, sau „o teologie ortodoxă a unităţii creştine”, o dezvoltare teologică, după cum părintele Stăniloae a solicitat? Deci nu lucrează nimeni la tezele ortodoxe. Doar se vorbeşte mult, dar nu se publică nimic. Trebuiau produse câteva sute de pagini şi mai multe volume de către instituţie, pe acest subiect.

25. Creta, o autoîncurajare instituţională în Ecumenism

1. **Sinod de autovalidare şi autoîncurajare.** S-a evitat cu orice preţ deranjul extern (sau mai bine zis soluţia autentică), pentru ca titulaturile instituţionale să se audă şi să se bucure de validarea propriilor patimi în discuţie. Nu a fost mai simplu să fie scoşi din sală cei care puteau să rezolve problema, Biserica? Cumva apare întrebare, de ce s-a mai făcut Sinodul, oricum critica în Biserică este ignorată?
2. Problema aici este că ţie îţi trebuie adăugat un etaj teologic în Ortodoxie şi îţi trebuie nişte instrumente şi macarale dedicate să poţi ridica şi construi acest etaj, dar şi nişte oameni să vadă perspectiva de construcţie al acestuia. Or, cei crescuţi la etajul istoric nu vor avea puterea să îl aducă şi nu au puterea să deschidă această discuţie. Cine ţi-l construieşte?
3. CMB doar va construi în jos, nu în sus, o linie de metrou către centrul pământului. CMB doar fisurează temelia Bisericii, şi trebuie oprită această „hărnicie iresponsabilă”, până nu crapă de tot temelia Bisericii. Linia de metrou CMB, destinaţia Iadul. Să dai tuturor idei universale despre o „unitate” este o iresponsabilitate teologică largă. Să promovezi într-un Sinod „promovarea unităţii creştine” este o inconştienţă teologică.

26. Întrebare: nu a înțeles Biserica la nivel de management ce trebuia spus la Creta, sau instituția nu a înțeles ce era de făcut?

1. Cumva trebuie să punem întrebarea unde este expertiza pentru discuţia de la Creta, în această discuţie de management, adusă pentru subiectul unităţii creştine sau la Creta? Eu nu înţeleg de ce instituţia nu îşi ia un manager de program să organizeze ce este acolo.
2. Undeva este o problemă, în abordarea acestei discuţii: sau instituţional, la Creta, sau în Biserică, unde se spune de zeci de ani că trebuie informaţie şi Sinod. Poate că părintele Stăniloae ştia mai multe despre acest subiect şi nu a dorit la acel moment să aducă teologia necesară.

27. Creta, o îndrăzneală pe o problemă complexă: 2 milenii, 3 coli, 150 ierarhi, zero idei - nicio idee despre ce problemă se rezolvă

1. **Ce? De ce? Cum? Trei întrebări de management în orice discuţie.**
2. Semnarea Creta este un fel de îndrăzneală instituţională mare, pe o problemă neabordată de nimeni, problemă din care s-au produs 3 coli şi zero idei despre ce înseamnă problema.
3. Câţiva indicatori numerici ne arată pe ce se lucrează: pe o problemă de 2 milenii, peste care zeci (sute) de mii de teologi s-au uitat, peste care genialităţi teologice s-au uitat, peste care au existat zeci de discuţii interconfesionale, au existat Sinoade în istorie pentru a o rezolva. Abordarea Creta? 150 de ierarhi, zero analiză, zero bibliografie, 3 coli, zero cuvinte despre cauza problemei. Dezolant. Alt cuvânt nu poate fi folosit aici şi este prea puţin faţă de ce ar trebui spus.
4. Ne putem uita la Creta ca la o discuţie relevantă a Bisericii pe un subiect? Asta s-a făcut la primul Sinod Ecumenic, s-au plimbat ierarhii să semneze nişte documente? **Seamănă Creta cu primul Sinod Ecumenic?** Calitatea de problemă ecumenică a problemei unităţii creştine obligă o discuţie instituţională şi plenară relevantă. Nu o semnare a unui document.

28. Creta, masă de strategie, dar fără o strategie (1)

1. **Dialogul ecumenic se câştigă la o masă de strategie, înainte**. O luptă se câştigă la masa la care se discută strategia acesteia, anterior. Orice general priceput îşi câştigă lupta înainte, la acea masă de strategie. Aici îţi trebuie un strateg şi conducător al acestui argument teologic, capabil să stăpânească întreaga discuţie, nu doar teologi de fond istoric.
2. La Creta nu s-a produs nimic la nivel de strategie nouă. Creta trebuie să fie un fel de masă de strategie, care să producă o abordare coerentă pentru o strategie necesară discuţiei. Tot ce s-a putut produce a fost un *înainte*.
3. Am câştigat această luptă la masa de strategie? Există astăzi o strategie discutată în Ortodoxie pentru discuţie? Atunci nu suntem nicăieri pe subiect. Problema unităţii creştine nu se câştigă în dialog, ci la masa de soluţionare. Dialogul e doar implementarea unei strategii, nu este gândirea uneia.

28. Creta, masă de strategie, dar fără o strategie (2)

1. **Superioritatea în război vine din structură, nu din emoţie. Exemplul Imperiului Roman.** Ecumenismul actual pare să fie un front nesfârşit în care resursele sunt consumate cu totul şi cu totul nepotrivit. În loc să se concentreze efortul pe 2-3 puncte, cu întăriri din spate, cu rezerve, cu efort intern, nu doar extern, cu o logistica internă de război, care să susţină acest efort, nu se va face nimic în dialogul ecumenic.
2. Dialogul ecumenic nu este despre întâlnirile cu protestanţii şi catolicii, ci este despre pregătirea instrumentaţiei şi a strategiei de război. Dialogul ecumenic se câştigă intern, în strategia de rezolvare. Strategia va câştiga acest război, nu tactica şi consumul. Orice bătălie e câştigată înainte de luptă de către generalul care pune la punct strategia. Şi aici ar trebui să amintim Turenne şi campania din 1674, una fără niciun fel de sorţi de izbândă. Trebuie văzută istoria unde lupte mari, fără sorţi de izbândă, s-au câştigat la masa de strategie, nu aruncând inutil oameni pe câmpul de luptă – foarte mulţi au pierdut astfel de lupte, mizând pe triumfalism, cantitate de resurse, neînţelegând complexitatea de la faţa locului a luptei.
3. **Superioritatea în război vine din structură.** Puterea în argument vine din structurarea impecabilă a argumentului ortodox. **Forţa romană venea din structura impecabilă a rândurilor, din disciplină, din tehnica dezvoltată, care era superioară acelui timp.** Ortodoxia nu arată aşa astăzi în dialogul ecumenic, ci mai degrabă ca o armată dezorganizată. Ortodoxia e împrăştiată în toate direcţiile în discuţie, nu are niciun fel de adunare. Aceeaşi disciplină militară trebuie avută în dialogul ecumenic, care nu poate fi condus fără a înţelege că forţa vine din organizare şi structură, nu din speranţă entuziastă. Ţie îţi trebuia un general aici, nu administratori. Cineva să ştie să conducă această luptă cu mare putere, nu să ştie să semneze hârtii, să îşi facă hârtii de apărare.
4. Trebuie credinţă: se va produce această soluţie teologică în Ortodoxie. Dar nu de cei de acum din instituţie. Pe baza acestei soluţii teologice se va construi un mesaj de chemare în unitatea Bisericii, un mesaj mai puternic şi mai clar decât cel istoric. Nu e nevoie de dialog, ci de un mesaj mai puternic. Mesajul actual al Bisericii este insuficient.

29. Un Sinod al Unității Creștine, pregătire și organizare de șantier intern, nu pasare în exterior a responsabilității de soluționare

1. **Un Sinod al unității creștine va trebui să fie o pregătire de șantier teologic**. Asta este în esență o astfel de discuție. Construiești un etaj teologic la construcția teologică istorică. Și îți trebuie planificare, arhitectură, totul. Dacă nu vezi un șantier teologic și discuții de șantier, atunci e clar că nu se înțelege ce se face acolo.
2. Ce s-a făcut la Catedrala Mântuirii Neamului ca pregătire, asta este un Sinod al problemei. Nu se poate reinventa un proces de abordare a unor discuții complexe de soluționare.
3. Problema este una ecumenică, trebuia făcută după manualul Bisericii, trebuia făcut un Sinod, să fie discutată. Nu trebuie discutată după părerile fiecăruia din Biserică, ci după manual, unde se scrie clar că aceste probleme se discută. Pentru că această discuție ascunde de fapt o analiză pe care Biserica are obligația să o împlinească într-un format larg.

30. Ecumenismul, un fel de simulare de efort. Abordare neprofesionistă, la fel ca și Creta. Lipsa totală de eficiență. Cuvântul cheie, eficiență

1. Este Creta un Sinod muncit? Pe o problemă de două milenii sunt suficiente 3 coli şi 24 de paragrafe? S-a făcut un Sinod pentru ceva mărunt, pentru o infrastructură de dialog. Sinoadele de astăzi se ocupă de mărunţişuri în loc să se ocupe de esenţa problemelor discutate.
2. Cum produci tezele şi contribuţia necesară? Nu din interior. De aceea Ecumenismul devine un fel de simulare de efort, dar cu zero contribuţie reală. Păi dacă lucrezi pe materiale vechi de sute de ani, crezi că ajungi undeva? **Până nu se va articula problema de rezolvat şi până nu se va adopta de către un manager profesionist un cadru relevant de management pentru discuţie**, tot ce se face în dialogul ecumenic/Ecumenism este decor, este decorativ, este doar ca să fie făcut.
3. Coordonatele de problematizare, teologice şi de management pentru dialogul ecumenic sunt departe de ce ar trebui să fie, iar ineficienţa masivă actuală din discuţie, lipsa de eficienţă pe ansamblu, de aici vin. **Eficienţa este cuvântul cheie, tu nu poţi nimic pe subiect pentru că nu ai direcţie de management relevantă şi profesionistă care să aşeze discuţia cap-coadă. Aceasta este o discuţie de management autentică, nu ce se propune de către instituţie.**
4. Este nevoie de un manager serios, care să ţină discuţia asta în spate. Ecumenismul actual este un fel de încercare în toate direcţiile, pentru că nu s-a înţeles nevoia de disciplinare şi structurare generală a discuţiei.

31. Creta și Ecumenismul, abordare de management invalidă și neprofesionistă

1. **Creta este o invenție de management, nu un document făcut responsabil. Iar Ecumenismul este la fel, un eșec deplin la nivel de management, din cauza unei conduceri neprofesioniste.**
2. Sinodul ar trebui să găsească de cuviință să pună pe cineva care se pricepe, care are ca meserie, competență, să conducă dialogul ecumenic, să dea coerență discuției și o formă de management corespunzătoare, să scoată problema la capăt. Numirea unui manager de program este primul pas în profesionalizarea discuției.
3. Discuția aceasta oscilează între management și teologie. 80% din discuția aceasta este direcționare de management – disciplină și analiză pe o problemă de 2 milenii. De asta Creta este invalid, pentru că analiza specifică, de domeniu, e făcută incorect. Creta este o părere adusă de teologie pe un domeniu specific, un folclor de management instituțional, care nu poate susține subiectul.
4. Rezultatele Ecumenismului vorbesc de la sine că este nevoie de un manager care să știe ce să facă. Pune pe cineva care știe ce face în discuție, care poate să îți citească un document nu doar la nivel teologic și care să știe să citească Ecumenismul nu doar teologic și la nivel de dogmă, ci la nivel de management și direcție. A organiza o problemă de 2 milenii cu siguranță că implică un set de competențe dedicate, care nu sunt chiar imediate, precum se presupune astăzi. Este un nivel avansat de competență de management, nu doar administrație primară. E o altă specie de management.
5. Nivelul de pregătire pe această problemă este găsit în organizații mari, unde sunt acoperite inițiative similar de complexe. Dialogul ecumenic/Ecumenismul sunt subiecte mamut ca efort de coordonare și necesită competență de acest tip.

Bibliografie

Întreaga teologie propusă, o teologie ortodoxă a unităţii creştine:

1. https://www.unitateaortodoxa.ro/
2. https://basilica.ro/documentele-oficiale-ale-sfantului-si-marelui-sinod-in-limba-romana/.
3. https://basilica.ro/documentul-relatiile-bisericii-ortodoxe-cu-ansamblul-lumii-crestine-principalele-teme-si-dezbateri/
4. https://basilica.ro/sfantul-si-marele-sinod-relatiile-bisericii-ortodoxe-cu-ansamblul-lumii-crestine-document-oficial/

Unitatea Ortodoxă

Mulţumesc tuturor care au avut răbdarea să urmărească acest podcast.
Podcasturile sunt publicate pe platforma Unitatea Ortodoxă, youtube şi site.
Doamne ajută.

Unitatea Ortodoxă

Platformă ortodoxă de dialog pentru problemele mari ale Bisericii

YouTube: @unitatea-ortodoxa
Web: https://unitateaortodoxa.ro